

ก่อนวิวาห์

ก่อนวิพากษ์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จักร์ตนิทวงศ์ 367/18-19 สามแยกไฟฉาย กทม.
นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2521 โทร 4673374

ก่อนวิพากษ์

ธีระ เจนพิริยประยูร: เขียน
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ จัดพิมพ์และสงวนลิขสิทธิ์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนประดิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จรัสนิทวงศ์
367/18-19 สามแยกไฟฉาย กรุงเทพฯ
พิมพ์ครั้งที่ 2 จำนวน 1500 เล่ม

ประตู่ใจ

หนังสือ “ก่อนนิวาท” เขียนขึ้นเนื่องด้วยการเรียกร้องของเยาวชนจำนวนมาก ที่ต้องการดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และต้องการรู้ว่า ทำไมเขาจึงต้องตกอยู่ในห้วงรัก ควรมีคู่รักในวัยเรียนหรือไม่ เมื่อมีความรักท่วมท้นจิตใจ จะทำอย่างไร จะเลือกคู่ครองอย่างไร รู้ได้อย่างไรว่า พระเจ้าทรงต้องการให้แต่งงานกับคนนั้นคนนี้ การแสดงบทรักต่อคู่รัก หรือคู่หมั้น เป็นสิ่งสมควรหรือไม่ ฯลฯ

การขาดที่ปรึกษาในยามที่มีปัญหาด้านจิตใจ นำความกลัดกลุ้มกระวนกระวายมาสู่ตัวไม่น้อย แต่การขอคำปรึกษาจากคนที่ผิด ก็เท่ากับทำให้ตาแห่งใจวินิจฉัยผิดและขอบบอดมิดยิ่งขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่ความหายนะ

หนังสือเล่มนี้มีไขกฏหรือบทบัญญัติที่ท่านต้องยึดถือ และปฏิบัติตามทุกประการ มีไขกุญแจซึ่งไขปัญหาทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นแก่ท่าน แต่เป็นข้อคิดและแนวทางที่จะช่วยท่าน ในการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเยาวชนเกือบทุกคนต้องเผชิญ ฉะนั้นเยาวชนที่กำลังพิจารณาเลือกคู่รักหรือคู่ครองและเยาวชนที่มีคู่รักแล้ว จึงควรอ่านหนังสือเล่มนี้เป็นพิเศษ

เชื่อว่าถ้อยคำที่กล่าวมานี้ซึ่งเกิดจาก ความรัก ความห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วยจิตศรัทธาอันแรงกล้าในการอธิษฐานเพื่อผู้อ่านทุกท่าน คงจะช่วยให้ผู้อ่านทุกท่านได้รับพระพรและประโยชน์อย่างใหญ่หลวงจากการอ่านหนังสือเล่มนี้

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

ฉันอยากเป็นโสด

“เธอมีแฟนแล้วหรือยัง?”

“เนอะ หมูนี่พิถีพิถันในการแต่งตัวเสียจริงนะ สงสัยคงจะชอบใครเข้าแล้วละซี?”

“เมื่อไรจะแต่งงานเสียที?”

คำถามและคำพูดทำนองนี้ คงเป็นที่คุ้นหูของเยาวชนทั่วไป แม้จะเป็นคำถามและคำพูดเป็นเชิงหยอกล้อมากกว่าเป็นจริงเป็นจัง แต่ถ้าจะให้ตอบ คำแรกของหนุ่มสาวมักจะเป็น “ไม่เอา พุดอะไรก็ไม่รู้” “อย่าล้อเล่นหนา” “แหม เอะละก็...” “สงสัยจะชาติหน้า” ฯลฯ

แม้คำตอบของหนุ่มสาวจะเป็นเช่นนี้ แต่เชื่อว่าหนุ่มสาวส่วนมากคงไม่ถือเป็นเรื่องจริงจัง ในคำตอบของเขาเท่าไรนัก เขาอาจจะพูดว่า “ฉันไม่อยากจะแต่งงาน ฉันอยากเป็นโสดมากกว่า” แต่ส่วนลึกในจิตใจของเขา มีคำตอบอีกอย่างหนึ่งซึ่งมักไม่ตรงกับคำพูดของเขา เนื่องจากขนบธรรมเนียมประเพณีของเรา สอนให้เรา รู้จักสงบเสงี่ยม และสอนว่าเรื่องความรักกันหนุ่มสาว เป็นเรื่องที่น่าละอาย ควรเก็บไว้เป็นความลับ ดังนั้นเมื่อพูดถึงเรื่องความรัก การมีคู่ครอง ปฏิบัติการแรกจึงมักเป็นในเชิงปฏิเสธ

การสนใจในเรื่อง ความรัก คู่ครอง เพศตรงข้าม และการอยากมีคู่รัก เป็นสิ่งที่คิดปกติเช่นนั้น หรือ

ความสนใจ และความปรารถนาทางด้านนี้ของหนุ่มสาวไม่ใช่สิ่งที่ผิดปกติ เพราะนั่นเป็นแรงผลักดันตามธรรมชาติอย่างหนึ่งในชีวิตมนุษย์ มนุษย์ต้องการความรักจากเพื่อนต่างเพศ เช่นเดียวกับต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย เพื่อน สวัสดิภาพในการครองชีพ เกียรติชื่อเสียง ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยหนุ่มสาวจะพบว่า ความปรารถนาทางด้านความรักเพื่อนต่างเพศ รุนแรงยิ่งขึ้นทุกที จนเขาไม่สามารถเก็บซ่อนไว้ได้ ต้องแสดงออกไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง

ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว แต่ไม่มีความรู้สึกและความปรารถนาในเรื่องรักต่างเพศเลย อาจเป็นคนที่ผิดปกติก็ได้ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า เขาไม่ได้แสดงความปรารถนาที่ออกมาให้เห็น การมีความรู้สึกหรือความปรารถนากับความสามารถในการควบคุมบังคับตนเอง มีความหมายแตกต่างกัน บางคนมีความรู้สึกทางเพศเช่นเดียวกับคนอื่นแต่เขาสามารถบังคับตนเอง ให้ประพฤติในทางที่ถูกต้องและสมควรนั้น ไม่ใช่เป็นคนผิดปกติ คนที่ผิดปกติ นั้นคือคนที่ไม่มีความรู้สึกทางด้านนี้เลย หรือความรู้สึกของเขา รุนแรงเกินไปจนเขากลายเป็นทาสของความรู้สึกนั้น และกระทำทุกอย่างตามที่เขาปรารถนา

ฉะนั้น จงอย่ากังวลใจ หากท่านสนใจในเรื่องความรัก การมีคู่ครอง หรือหากท่านชอบและสนใจเพื่อนต่างเพศคนใดคนหนึ่ง ท่านควรดีใจได้ว่าท่านเป็นคนปกติ

พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวถึง ความรัก การมีคู่ครอง ครอบครัว และเรื่องเพศไว้มาก และเน้นถึงความสำคัญในการเข้าใจเรื่องนี้ในทางที่ถูกต้อง ดังจะเห็นได้ว่า ในพระธรรมเล่มแรกของพระคริสตธรรมคัมภีร์ คือบทที่หนึ่งของพระธรรมปฐมกาล กล่าวถึงเรื่องคู่ครองและเพศตั้งแต่เริ่มแรก คูปฐมกาลบทที่ 1 ซึ่งบันทึกไว้ว่า

“พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์นั้นตรัสแก่เขาว่า จงบังเกิดทวีมากขึ้นทั่วทั้งแผ่นดิน” ปฐมกาล (1:27, 28)

คงไม่ผิดพลาดนักหากกล่าวว่า พระประสงค์ประการแรกที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีเพศต่างกัน ก็เพื่อให้มนุษย์ “บังเกิดทวีมากขึ้นทั่วทั้งแผ่นดิน” และเพื่อให้มนุษย์สามารถแพร่พันธุ์ต่อไปได้ พระเจ้าจึงทรงใส่ความรู้สึกทางเพศ และความปรารถนาอยากมีคู่ครอง ในจิตใจของมนุษย์ทุกคน เรื่องเพศ และความรู้สึกทางเพศจึงไม่ใช่เป็นเรื่องที่สกปรก แต่เป็นของประทานอันล้ำค่าและบริสุทธิ์จากพระเจ้า แต่ที่เห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรก ก็เพราะมนุษย์นำพลังอำนาจทางเพศไปใช้ในทางที่ผิด

ในปฐมกาลบทที่สอง พระเจ้าได้ตรัสอีกว่า “ซึ่งมนุษย์ผู้นั้นจะอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ เราจะสร้างขึ้นอีก คนหนึ่งให้เป็นผู้เคียงเหมาะแก่เขา” (2:18)

พระประสงค์ประการที่สองที่พระเจ้าทรงสร้างชาย และหญิงก็เพื่อให้เขาทั้งสองเป็นผู้เคียงกัน หรือเพื่อให้เขาทั้งสองช่วยเหลือจุนเจือซึ่งกันและกัน เหตุที่พระเจ้าตรัสว่า “ซึ่งมนุษย์ผู้นั้นจะอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ” ก็เพราะพระเจ้าทรงทราบถึงความต้องการที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ คือความต้องการ “เพื่อน” ซึ่งสามารถรักและเข้าใจความรู้สึกของเขา หรือเพื่อนซึ่งสามารถถ่ายทอดความรู้สึกในจิตใจให้ โดยการพูดคุย สนทนา และสนุกสนานด้วยกัน แม้อาדםจะมีทุกอย่างในโลก ซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่เขา แต่จะมีประโยชน์อันใด หากเขาอยู่อย่างหงอยเหงา ว้าเหว่ ตามลำพังคนเดียว อาศัยต้องการเพื่อน ต้องการคนที่สามารถเข้าใจเขา และใครเล่าจะสามารถเข้าใจเขาได้ดีว่า “คู่ครอง” ของเขาเอง

“ซึ่งมนุษย์ผู้นั้นจะอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ” เพราะมนุษย์ต้องการคนที่เขาสามารถรักได้ และคนที่ซึ่งตอบสนองความรักของเขาได้ การมีคู่ครองทำให้มนุษย์สามารถแสดงออกซึ่งความรักจากส่วนลึกในจิตใจให้แก่คนอื่นและรับความรักชนิดเดียวกันเป็นการตอบแทน

นอกจากนั้น มนุษย์ต้องการคนใกล้ชิดซึ่งสามารถช่วยเขาได้ พระเจ้าทรงสร้างชายและหญิงเพื่อช่วยเหลือจุนเจือซึ่งกันและกัน ในส่วนที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดแคลน ผู้ชายมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง แต่

อาจไม่มีความอ่อนหวาน ความละมุนละไม ความอดทน เท่ากับผู้หญิง ดังนั้นผู้ชายจึงต้องการผู้หญิง เพื่อช่วยให้เขาไม่เป็นคนหยาบกระด้าง ดึงดึงกันไป ในทำนองเดียวกันผู้หญิงก็ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ชายในหลายสิ่งหลายอย่าง โดยเหตุนี้จึงมีคนกล่าวว่า “เรามีชีวิตเพียงครั้งเดียวเท่านั้น หากปราศจากคู่ครอง” และ “เพราะเหตุนี้ ผู้ชายจึงจะละบิдамารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อหนังอันเดียวกัน” (ปฐมกาล 2:24)

ในปัจจุบันนี้ เราอยู่ในยุคซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งล่อใจสารพัดอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งล่อใจทางด้านกามารมณ์ จนทำให้ศีลธรรมของมนุษย์เสื่อมลงอย่างน่าใจหาย การมีคู่ครองจะช่วยป้องกันเราจากการประพฤตินทางที่ไม่ถูกต้องด้วย อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “ฝ่ายข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนทั้งหลายที่ยังเป็นโสด...หากเขาจะอยู่เหมือนข้าพเจ้า (เป็นโสด) ก็คืออยู่ แต่ถ้าเขาขี้ใจไม่ได้ ก็ให้ทำการสมรสกันเถิด ซึ่งจะทำการสมรสกันนั้นก็ดีกว่า มีใจฟุ้งซ่านในกามราคะ” (1 โครินธ์ 7:8, 9)

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้เชิดชูความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาในชีวิตสมรสไว้สูงมาก พระธรรมเอเฟซัสได้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของสามีภรรยาไว้ว่าเหมือนดังความสัมพันธ์ของพระคริสต์กับคริสตจักร อาจารย์เปาโลกล่าวในพระธรรมนี้ว่า “เพราะว่าสามีนั้นเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร...ฝ่ายสามีจงรักภรรยาของตนเหมือนอย่างพระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักรด้วย” (เอเฟซัส 5:23, 25) ด้วยเหตุนี้ชีวิตสมรสของมนุษย์ จึงช่วยให้เราเข้าใจ ถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์กับเรามากยิ่งขึ้น

ที่กล่าวมานี้ ล้วนแต่เป็นเหตุผล ซึ่งสนับสนุนให้ทุกคนมีคู่ครองที่ถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรม

ถ้าเช่นนั้น ทุกคนจะต้องแต่งงาน และไม่มีผู้ใดควรเป็นโสด ไซ้ใหม่ คำตอบอาจเป็นไปได้ทั้งใช่และไม่ใช่ ที่ตอบว่าใช่ ก็เพราะการมีคู่ครอง นอกจากจะให้เป็นประโยชน์ทั้งส่วนตัวของแต่ละบุคคลแล้ว ยังเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าด้วย ที่ตอบว่าไม่ใช่เพราะเนื่องจากเหตุผลหลายประการ คือ

1. เพราะจำนวนผู้ชายและผู้หญิงมีไม่เท่ากันและดูเหมือนว่า โลกนี้มีผู้หญิงมากยิ่งขึ้นทุกที การที่จะให้ทุกคนมีคู่ครอง จึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้
2. บางคนมีปัญหาทางด้านสุขภาพ นายแพทย์อาจแนะนำให้เขาเป็นโสด
3. สตรีบางคนอาจเห็นแก่ บิдамารดา ซึ่งไม่มีใครช่วยเหลือ และเลี้ยงดู จึงตัดสินใจอยู่กับบิดามารดาตลอดไป
4. บางคนอาจเห็นแก่พระคริสต์ และพระกิตติคุณของพระองค์ จึงยอมสละทุกอย่าง เพื่อให้สามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างเต็มที่

ยังมีเหตุผลอื่น ๆ อีกหลายประการ ซึ่งทำให้หลายคนต้องอยู่เป็น โสด แต่จงอย่าเป็นโสดเพราะความเห็นแก่ตัว หรือเพราะหลีกเลี่ยงหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัว หรือเพราะความกลัวว่าจะมีบุตร มีชายและหญิงจำนวนไม่น้อย ที่เห็นแก่ความสนุกสนานส่วนตัวหลีกเลี่ยงการมีคู่ครอง ครั้นเมื่ออายุย่างเข้าวัยกลางคนก็จะพบแต่ความเสียใจ ความผิดหวัง และขาดสวัสดิภาพทางจิตใจ บางคนเปลี่ยนความคิดใหม่ ตัดสินใจจะแต่งงานเมื่ออายุมากแล้ว แต่เนื่องจากความยากลำบากในการหาคู่ครอง จึงเข้าสู่พิธีสมรสโดยไม่พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วพบปัญหาสารพัดอย่างในชีวิตสมรสของเขา ฉะนั้นหากไม่จำเป็น หรือสุดวิสัยจริง ๆ ท่านควรมีคู่ครองเมื่ออายุสมควร

สำหรับผู้ที่เป็ โสดบางคน ควรจะได้รับความเห็นใจจากสังคม เช่นคนที่มีปัญหาทางสุขภาพ หรือคนที่สุดวิสัยที่จะแต่งงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่เป็นโสดเพราะความเสียสละเพื่อการรับใช้พระเยซูคริสต์ ในงานประกาศพระกิตติคุณหลายอย่างเราต้องการคนโสดเหล่านี้ เช่นงานบุกเบิกท่ามกลางชาวป่า ชาวเขา งานเกี่ยวกับเด็ก งานสังคมสงเคราะห์ งานประกาศ ซึ่งต้องออกเดินทางเสมอ ฯลฯ คนเหล่านี้ควรจะได้รับ ความเคารพนับถือเป็นพิเศษ จากคริสเตียนทุกคน

อาจารย์เปาโลกล่าวในพระธรรม 1 โครินธ์ 7: 32-34 ว่า “แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายพ้นจากความกระวนกระวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีภรรยา ก็เอาใจใส่การขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่ชอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่คนที่ มีภรรยาแล้ว ก็สละวนด้วยการของโลกนี้ เพื่อจะทำสิ่งซึ่งชอบใจภรรยา เป็นการสองฝักสองฝ่าย ฝ่ายหญิงที่ไม่มีสามี และสาวพรหมจารีนั้น ก็เอาใจใส่ในการขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ทั้งกายและดวงจิต แต่หญิงที่มีสามีแล้วก็สละวนด้วยการของโลกนี้ เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่ชอบใจสามี”

“แต่ถึงอย่างไรก็ดี ทุกคนได้รับคุณสมบัติจากพระเจ้าเหมาะกับตัว คนหนึ่งรับอย่างนี้ และอีกคนหนึ่งรับอย่างนั้น” (1 โครินธ์ 7:7)

หลักสำคัญเกี่ยวกับการอยู่เป็นโสดหรือการมีคู่ครอง อยู่ที่ความสงบสุข ในดวงจิตของท่าน หากท่านรู้สึกว่เมื่อท่านอยู่เป็นโสด ท่านสามารถรับใช้พระเจ้าได้ดีกว่า และพระเจ้าประทานความสามารถที่จะให้ท่านครองชีวิตโดยไม่กระวนกระวายใจ หรือมีจิตใจฟุ้งซ่าน ท่านก็อยู่เป็นโสดได้ แต่หากการอยู่เป็นโสดของท่าน ทำให้ท่านกระวนกระวายใจเสมอ ท่านก็ควรแต่งงาน เมื่อมีทางเป็นไปได้

อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายพ้นจากความกระวนกระวาย...เพื่อความดีความงามของท่านให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากความกระวนกระวาย” (1 โครินธ์ 7:32, 35)

ส่วนผู้ที่รู้แน่แก่ใจว่า ตนอยู่เป็นโสดไม่ได้ จะต้องหาคู่ครองสักคนหนึ่ง ก็จงอย่ากระวนกระวาย ด้วยเรื่องนี้ จงคิดแต่เรื่องคู่ครอง ทั้งในเวลาเรียน เวลาทำงาน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ที่ จำเป็นและสำคัญ

คำสอนและคำหนุนใจต่อไปนี้ คงจะเป็นข้อเตือนใจ และให้กำลังใจทุกคน ที่คิดจะหาคู่ครอง พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรม ของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ เหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายถึงวัน พรุ่งนี้...” (มัทธิว 6: 33, 34)

กษัตริย์ดาวิดกล่าวในบทเพลงสดุดีว่า “จงวางใจในพระเยโฮวาห์ และประพฤติการดี จงอาศัย อยู่ที่แผ่นดิน หาเลี้ยงชีพด้วยความสัตย์ซื่อ **จงยังใจให้ชื่นชม** ในพระเยโฮวาห์และพระองค์จะทรงโปรด ประทานให้ ตามที่ใจปรารถนานั้น **จงมอบทางประพฤติดของตนไว้กับพระเยโฮวาห์** แลจงวางใจใน พระองค์ด้วย และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จดังประสงค์ และ**จงพึ่งพำนักในพระเยโฮวาห์.....และ เพียรคอยทำพระองค์อยู่**” (สดุดี 37:3-5, 7)

รักแรก

นับตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ เราต้องผ่านประสบการณ์สามขั้น เกี่ยวกับความรักเพศตรงกันข้าม เมื่อเป็นเด็กอายุ 3-7 ขวบ เราไม่มีความสนใจเป็นพิเศษต่อเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นเพื่อนชายหรือเพื่อนหญิง ผู้ที่เราต้องการคือเพื่อนเล่นเท่านั้น ในวัยนี้จึงไม่มีความรู้สึกในเรื่องเพศ

เมื่ออายุย่างเข้าสู่วัย 8-13 ปี ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศ เริ่มเปลี่ยนแปลง ผู้ชายมักจับกลุ่มเล่น กับเพื่อนผู้ชายด้วยกัน โดยไม่มีความสนใจในเรื่องเพศตรงกันข้าม เขาอาจหัวเราะเยาะเพื่อน ที่คลุกคลี กับเด็กผู้หญิง ผู้ที่เขานิยมชมชอบมักเป็นเพื่อนชายรุ่นพี่ที่เก่งในทางกีฬาหรือที่มีความสามารถในด้าน ต่าง ๆ ซึ่งสื่อให้เห็นถึงความเป็นลูกผู้ชาย ส่วนผู้หญิงก็ชอบจับกลุ่มเล่นกับเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน โดยไม่มีความสนใจต่อเพื่อนผู้ชาย พวกเขาจะไม่พอใจทันทีหากเด็กผู้ชายเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเล่นของเขา ความรักหรือความชอบพอของเด็กในวัยนี้ จึงอยู่ในเพื่อนเพศเดียวกัน

แต่เมื่ออายุย่างเข้าสู่วัยรุ่น หรือตั้งแต่อายุ 14 ปี ขึ้นไป ความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงก็ เกิดขึ้น เขาเริ่มสนใจในการแต่งตัว เริ่มคิดถึงเพศตรงกันข้าม เขาจะรู้สึกดีใจหากรู้ว่าเพื่อนต่างเพศพอใจ เขา เมื่ออายุย่างเข้าสู่วัย 16 -18 หรือวัยหนุ่มสาวความคิดอยากมีเพื่อนต่างเพศก็ทวีขึ้นความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้น เร็วหรือช้า หรือแสดงออกมาให้เห็นมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนิสัย สิ่งแวดล้อม และการ ฝึกอบรมของแต่ละบุคคล หนุ่มสาวจำนวนไม่น้อยพบ “รัก” เป็นครั้งแรก เมื่อเข้าสู่วัย 16-18 นี้

ความรักในวัยรุ่นอาจเกิดขึ้นได้หลายวิธี โดยทั่วไปอาจเกิดจากแรงดึงดูดทางรูปร่างหน้าตา และ การแต่งตัวของเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อนต่างเพศที่ท่านมีโอกาสพบบ่อย ๆ เช่น เพื่อนร่วม ชั้น เพื่อนร่วมโรงเรียน เพื่อนบ้าน เป็นต้น ความรักนี้อาจเกิดจากความนิยมชมชอบในความสามารถของ เพื่อนต่างเพศ ทางด้านร้องเพลง กีฬา ฯลฯ แต่จากประสบการณ์ของคนส่วนมาก บอกให้เราทราบว่า ความรักในวัยนี้ มักมิใช่ความรักที่แท้จริง วัยรุ่นบางคนหลงรักเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งคนใดอย่างจับจิด จับใจ แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน เขาอาจหมดความสนใจในคนที่เขาหลงรักนั้นอย่างสิ้นเชิง และ เปลี่ยนไปรักคนอื่น ซึ่งถูกกับรสนิยมและอุดมคติของเขามากกว่า ลองถามตัวท่านเองดูว่า ท่านหลงรัก เพื่อนต่างเพศอย่างเงียบ ๆ มากี่คนแล้ว

บางคนเรียกความรักครั้งแรก หรือความรักในวัยรุ่นนี้ว่า “หลงเสน่ห์” หรือ “หลง” มิใช่ความ รักที่แท้จริง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ความรักครั้งแรก จะเป็นความรักที่แท้จริงไม่ได้เสมอไป สิ่งแวดล้อมบางอย่างอาจทำให้บางคนพบกันครั้งแรกและรักกันทันที จนนำไปสู่การแต่งงาน

สำหรับวัยรุ่น หรือหนุ่มสาวซึ่งอยู่ในวัยเรียน วิทยาลัย เมื่อพบรักครั้งแรก หรือรู้สึกรักเพื่อนต่าง เพศคนใดคนหนึ่ง ท่านควรจะทำอย่างไร

คำแนะนำต่อไปนี้ อาจนำประโยชน์มาให้แก่ท่านไม่มากนักน้อย

1. จงอย่าตื่นเต้นเกินไป เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับหนุ่มสาว จงประพฤตินอย่างธรรมดา อย่าถือจริงจังเกินไปต่อความรู้สึกนั้น และอย่าคิดว่า ท่านจะต้องรักคนนั้น เพราะท่านอาจพบความรักเช่นนี้หลายครั้ง ก่อนจะพบความรักที่แท้จริง

2. ท่านอาจรักเขา เพียงเพราะเขามีจุดเด่นบางประการเมื่อท่านรู้จักเขาอย่างแท้จริงแล้ว ท่านอาจไม่ชอบเขาเลยก็ได้ ฉะนั้นจงคบเขาเยี่ยงเพื่อนคนหนึ่งก่อน และทำความรู้จักกับเขาให้มากยิ่งขึ้นในฐานะเพื่อน

3. จงคบเพื่อนต่างเพศหลาย ๆ คน ในฐานะเพื่อน แทนที่จะเอาใจจดจ่อต่อคนหนึ่งคนใดที่ท่านชอบเท่านั้น จนท่านหลงรักเขาอย่างถอนตัวไม่ขึ้น และพลาดจากการรักคนที่ท่านควรรัก

4. ถ้าเป็นไปได้ ท่านไม่ควรคบเพื่อนต่างเพศเป็นคู่รัก หรือแฟน ในวัยเรียนและวัยศึกษาของท่าน เพราะการมีคู่รักในวัยเรียนอาจให้ทั้งคุณและโทษ เมื่อยามที่ท่านรักกัน อาจช่วยหนุนใจและให้กำลังใจแก่กันและกัน และทำให้การเรียนดีขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม หากเกิดการเข้าใจผิด โทษที่เกิดขึ้นนั้น ก็มากกว่าคุณที่ได้รับหลายเท่าตัว นอกจากนั้นการมีคู่รักยังหมายถึง การใช้เวลา ใช้ความคิด และอาจใช้เงินทอง เพิ่มขึ้นด้วย บางคนยุ่งกับ “ความรัก” มากเกินไป จนทำลายการเรียนและอนาคตของเขาเสียสิ้น

5. อย่าเล่นเอาติดกับความรัก บางคนถือเรื่องการมีคู่รัก เป็นเกมสับสนุก เขาเปลี่ยนจากการเป็นคู่รักของคนหนึ่งไปเป็นคู่รักของอีกคนหนึ่ง การกระทำเช่นนี้อาจนำความสุขสนานมาสู่เขา แต่ฝ่ายตรงกันข้ามอาจได้รับความเจ็บช้ำใจ อย่างแสนสาหัส นอกจากนี้ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้ว ยังได้ชื่อว่าเป็นคนหลอกลวง คนหน้าซื่อใจคด คนที่ทำลายจิตใจของผู้อื่น

บางครั้ง ความรักอาจเกิดจากความเข้าใจผิดเช่นผู้ชายบางคนเป็นคน “ใจเล่น” ชอบหยอกเย้า เพศตรงกันข้ามด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน หรือคำพูดที่คล้ายกับว่าเขาชอบผู้หญิงคนนั้นมาก โดยที่เขาไม่มีเจตนาจะรักผู้หญิงคนนั้นเลย ประกอบกับหญิงคนนั้น รู้สึกชอบพอชายหนุ่มคนนั้นอยู่บ้างแล้ว จึงเกิดความรักข้างเดียวขึ้น แล้วพบความผิดหวังในที่สุด เรื่องทำนองนี้สามารถเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ หากท่านไม่รู้จักระมัดระวัง เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด และความช้ำใจ จงระมัดระวังในการหยอกเย้าเพศตรงกันข้าม ถ้างดเสียได้ก็จะเป็นการดีที่สุด

ความเข้าใจผิดอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดขึ้น คือ การแสดงความรู้สึกอ่อนหวาน หรือการอยากช่วยเหลือเพศตรงข้ามด้วยความบริสุทธิ์ใจ ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจผิดว่า ผู้ที่แสดงความรู้สึกอ่อนหวานต่อเขานั้น ชอบเขาสำหรับตนเอง เมื่อเห็นเพศตรงข้ามปฏิบัติต่อท่านอย่างดีที่สุด ก็จึงอย่าคิดมากจนเกินไป เพราะนั่นอาจจะเป็นมารยาท และความรู้สึกประจำตัวของเขาก็ได้ แต่หากท่านรู้สึก

เพื่อนต่างเพศบางคนอาจเข้าใจผิดในเจตนาดีของท่าน ก็จงใช้สามัญสำนึกของท่านหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดนี้เสีย

หนุ่มสาวบางคนอาจไม่พบ “รัก” เลย จนกระทั่งเขาสำเร็จการศึกษาและประกอบอาชีพเป็นหลักฐานแล้วคนที่เขารักอาจเป็นเพื่อนร่วมงาน รูปร่างหน้าตาจัดอยู่ในขั้นที่สวย หรือหล่อพอใช้บุคคลลึกลับลักษณะและรสนิยมหลายอย่างเป็นที่ต้องใจเขามาก เขาควรจะทำอย่างไร

ถ้าจะแนะนำตามอย่างชาวโลก พวกเขาอาจหุนหันใจให้ติดต่อกับความรักจากผู้ที่ท่านชอบทันที แต่สำหรับคริสเตียนทุกคน เราต้องถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าในการทุกอย่าง จึงต้องใคร่ครวญให้รอบคอบ ไม่ว่าจะกระทำสิ่งใด ดังนั้นจึงใคร่ขอแนะนำให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

ประการแรก จงทำความรู้จักเขาให้ดียิ่งขึ้น โดยคบเป็นเพื่อนธรรมดา ๆ คนหนึ่งของท่าน แล้วจงถามตนเองว่า คนที่ท่านคบนั้นเหมาะสมกับท่านหรือไม่

ประการที่สอง จงถามตนเองว่า ท่านรักเขาและมีความปรารถนาที่จะแต่งงานกับเขาอย่างแท้จริงไหม ถ้าท่านไม่แน่ใจจงอย่าให้มีความสัมพันธ์กับเขาในฐานะคู่รัก

ประการที่สาม พึงรู้ความแตกต่างระหว่างความรักกับความหลง อย่าให้ความหลงของท่าน นำท่านไปสู่ การตัดสินใจที่ผิดพลาด

ประการที่สี่ จงอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า และใคร่ครวญถึงเรื่องนี้ให้รอบคอบละเอียดถี่ถ้วนที่สุด ก่อนจะบอกใครว่า ท่านรักเขา หรือก่อนที่จะรับรักจากผู้อื่น

ท่านจะ “รัก” ใครเจียบ ๆ ในใจสักกี่คน จงรักไปเถิดแต่จงควบคุมจิตใจไว้ จนกว่าจะถึงเวลาที่สมควร และจนกว่าท่านจะพบความรักที่แท้จริง จึงจะตัดสินใจเลือกคนรักที่เหมาะสมที่สุดสำหรับท่าน

เพื่อช่วยในการพิจารณาของท่าน และเพื่อช่วยให้ท่านมีความคิดอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับคู่ครองในอนาคต จงพยายามคบเพื่อนต่างเพศหลายคนในฐานะเพื่อนแต่ประการสำคัญที่สุดจงมอบเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้าตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อพระองค์จะทรงปกป้องรักษาท่าน ให้พ้นจากบ่วงร้ายของการล่อลวงและจะทรงนำท่านไปสู่คนซึ่งพระองค์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับท่าน

“จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า อย่าพึ่งในความเข้าใจของตัวเอง จงรับพระองค์ ให้เข้าส่วนในทางทั้งหลายของเจ้า และพระองค์จะชี้ทางเดินของเจ้าให้แจ่มแจ้ง” (สุภาษิต 3:5-6)

รักแท้

คำถามข้อหนึ่งซึ่งเยาวชนทั่วไปชอบถาม คือ “เรารู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังรักใครคนหนึ่งเข้าแล้วอย่างแท้จริง”

คำถามข้อนี้ มีความสำคัญต่อเยาวชนมาก เพราะการเข้าสู่ชีวิตสมรสโดยความหลงเท่านั้น ไม่ผิดอะไรกับการประพฤติกองคนเมาเหล้า เมื่อสร้างจากการเมา จึงรู้ว่าตนได้พลาดพลั้งไป แต่ก็สายเกินกว่าที่จะแก้ไขเสียแล้ว

บางคนให้คำแนะนำว่า “อย่าเป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับการตกอยู่ในความรักเลย เมื่อพบเข้าแล้วจะรู้จักเอง” แต่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสังคมศาสตร์และเพศศึกษากล่าวว่า คำแนะนำเช่นนี้ไม่ค่อยจะปลอดภัยสำหรับเยาวชนนัก เพราะไม่ใช่เป็นการง่ายที่จะจำแนกระหว่างความรักแท้กับความหลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อท่านยังมีอายุเยาว์ ท่านอาจเข้าใจผิดในเรื่องนี้ได้ง่ายที่สุด

เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความแน่ใจในความรู้สึกของตัวเองมากยิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แนะนำให้ตอบคำถาม ดังต่อไปนี้ (จงพิจารณาตัวของท่านเอง และตอบตามความจริงที่เกิดขึ้นแก่ท่านว่าใช่หรือไม่)

1. ความรักของท่านเกิดขึ้นในทันทีทันใด ที่รู้จักเขา/เธอไหม?
2. หากคนอื่นแสดงความสนใจต่อเขาหรือเธอ เป็นพิเศษ ท่านรู้สึกอิจฉาหรือไม่พอใจไหม?
3. เมื่อท่านอยู่ห่างไกลเขาหรือเธอ ท่านมีความคิดถึงเป็นห่วงกังวล จนไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ไหม?
4. เมื่อท่านอยู่ใกล้เขาหรือเธอ ท่านรู้สึกรักมากกว่าอยู่ห่างกัน ไหม?
5. ท่านมีความรู้สึกอย่างจริงใจว่า เขาหรือเธอเป็นคนที่ดีที่สุดในโลกหรือไม่?
6. ท่านมักรู้สึกว่า เมื่อท่านอยู่กับบิดามารดาที่บ้าน ท่านไม่ค่อยมีความสุขไหม?
7. ท่านรู้สึกใจเต้นระทึก เมื่อนึกถึงเงินที่ต้องใช้ในการแต่งงาน และภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดูครอบครัวไหม?
8. เมื่อท่านพบชายหรือหญิงคนนั้น ท่านมักจะพินิจพิเคราะห์เรื่องแต่งตัว และระมัดระวังคำพูด ตลอดจนกิริยาท่าทางของท่านไหม?
9. คนส่วนมากยอมรับว่า คนที่รักกันอย่างแท้จริง มักเล่าเรื่องที่ทั้งสองฝ่ายสนใจคู่กันฟัง แต่เรื่องที่หนักใจเช่นปัญหาที่บ้าน ปัญหาของบิดามารดา โรงเรียนหรือปัญหาอื่น ๆ ในชีวิตของท่าน ท่านปรับทุกข์กันในปัญหาเหล่านี้ใช่หรือไม่?

10. สมมุติว่า คนที่ท่านรัก เดินทางไปที่อื่น แล้วเขียนจดหมายรักฉบับหนึ่งให้ท่าน ท่าน มักอวดจดหมายนั้นต่อเพื่อน ๆ ของท่าน ใช่มั้ย?

คำตอบว่า “ใช่” คือข้อ 7 เพียงข้อเดียว นอกนั้นว่า ไม่ใช่ จึงให้คะแนนข้อละ 10 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วหากท่านได้ 70 - 100 คะแนน ความรักของท่านอาจเป็นความรักที่แท้จริง หากท่านได้ 50 - 60 คะแนน แสดงว่า ยังไม่แน่ใจ หากได้คะแนน 40 ลงไป แสดงว่า ท่านยังไม่มีความรักที่แท้จริง เป็นแต่เพียงความหลงเท่านั้น เหตุที่เป็นดังนี้เพราะ

1. ความรักที่แท้จริงจะไม่เกิดขึ้นทันทีทันใด แต่เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ ส่วนความหลงนั้นอาจเกิดขึ้นได้แม้เพียงครั้งแรกที่พบเห็น เช่นการหลงใหลดารารายาพยนตร์ นักร้อง หรือคนที่ต้องใจเขา บางคนถึงกับเพื่อฝันถึงคนที่เขาหลงใหล แต่ความหลงนี้มักจะเป็นอยู่ไม่นาน แล้วค่อย ๆ เลือนหายไป ซึ่งตรงกันข้ามกับความรักที่แท้จริง ที่ค่อย ๆ ทวีขึ้น อย่างไรก็ตาม หากสิ่งแวดล้อม และโอกาสอำนวย ความหลงใหลอาจยึดเชื้อ และเติบโตขึ้นเป็นความรักได้

2. ความอิจฉา มิได้เป็นอาการของความรักอย่างแท้จริง เพราะความอิจฉาสามารถเกิดขึ้นได้ โดยที่ไม่ต้องมีความรักเลย ความรักแท้จะทำให้จิตใจของคน ที่รักหนักแน่นยิ่งขึ้น

3. การละเมอเพื่อฝันใจเหม่อลอย หรือการทอดถอนใจเพราะคิดถึงคนที่รัก จนเรียนและทำงานไม่ได้เต็มที่ ไม่ใช่ความรัก คนที่รักกันอย่างแท้จริง สามารถเรียนและทำงานได้อย่างปกติ เพราะทราบว่าความสำเร็จของตนจะนำความสุขไปสู่คนที่ตนรัก เขาคิดถึงความสุขของฝ่ายตรงกันข้ามมากกว่าคิดถึงความสำเร็จของตนเอง

4. ความรักที่แท้จริงไม่จีจาง เมื่อท่านอยู่ห่างจากคนที่ท่านรัก ท่านก็ยังคงรักเช่นเดิม แต่ความหลงจะนำความสงสัย ความไม่แน่ใจมาสู่ท่าน เมื่อท่านอยู่ห่างกัน แล้วความรู้สึกนั้นก็ค่อย ๆ หดหายไป

5. ความหลงอาจทำให้ตาบอด เมื่อชายหรือหญิงหลงเสน่ห์ในคนใดคนหนึ่ง เขาจะมองไม่เห็นข้อบกพร่องของคนนั้น คิดว่าคนนั้นเป็นคนที่ประเสริฐที่สุดในโลก แต่คนที่รักกันอย่างแท้จริง จะมองเห็นและยอมรับข้อบกพร่องของอีกฝ่ายหนึ่ง ด้วยใจปรารถนาอยากช่วยแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้ดีขึ้น

6. การรู้สึกว่าคุณไม่มีความสุขใจ เมื่ออยู่กับบิดามารดาที่บ้าน มิได้แสดงว่า ท่านรักเขาหรือเธออย่างแท้จริง บางครั้ง ท่านอาจชอบเขาหรือเธอ เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่บ้านเท่านั้น ความรักเช่นนี้มีรากฐานที่ไม่มั่นคงนัก

7. คนที่รักกันจะรู้สึกใจเต้นระทึก เมื่อนึกถึงเงินและภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรในอนาคต เพราะนั่นแสดงว่าเขาอาจจริงจังกับความรักนั้น ส่วนคนที่เพียงแต่หลง จะไม่เป็นห่วงถึงอนาคตเลย

8. ความรักแท้ไม่ทำให้ท่านอึดอัดใจ เมื่อพบคนที่ท่านรัก หากท่านกลัวว่าการแต่งตัวไม่ดี หรือรูปร่างหน้าตา จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งคลายความรักลงนั้นแสดงว่า ท่านยังไม่ได้รักกันอย่างแท้จริง ความรักแท้จริงอยู่ที่การรักในตัวบุคคล มิใช่รักเครื่องแต่งตัวหรือกิริยาท่าทาง ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสริมทำขึ้น ความรักแท้ จะทำให้ท่านรู้สึกสบายใจ เมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ท่านรัก

9. คนที่รักกันอาจเล่าความทุกข์ลำบากสู่กันฟังแต่การเล่าความทุกข์สู่กันฟัง ไม่จำเป็นต้องเป็นความรักเสมอไป จงอย่าปะปนความหลงกับความรัก และจงอย่าแต่งงานกับผู้ใด เพียงเพราะท่านเห็นใจผู้นั้น

10. ความรักเป็นเรื่องส่วนตัว ระหว่างหนุ่มสาวที่รักกัน และเขาเทิดทูนความรักของกันและกัน การอวดจดหมายหรือการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ส่วนตัวให้สาธารณชนรู้ เป็นการอวดตัว มากกว่ารัก

คำถามอีกข้อหนึ่งซึ่งหนุ่มสาวทั่วไปชอบถามคือ รู้ได้อย่างไรว่าเขา หรือเธอรักเราอย่างแท้จริง คำถามข้อนี้ตอบได้ยากเท่ากับคำถามที่ว่า รู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังตกอยู่ในความรักอย่างแท้จริงหรือไม่แต่จากประสบการณ์โดยทั่วไปของหนุ่มสาวที่รักกัน อาจให้แนวคิดเห็นดังต่อไปนี้

สำหรับผู้ชาย มักแสดงความรักของเขาออกมาโดยไม่ยากเกินไปนัก เมื่อเขาชอบหรือรักใครคนหนึ่งเขามักแสดงให้เห็นว่าเขารักนั้นทราบไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เช่นชอบมองดูเธอ เอาอกเอาใจเธอเป็นพิเศษ ชอบอยู่ใกล้ชิดเธอเสมอ ชื่อของขวัญต่าง ๆ ให้เธอ เมื่อความสัมพันธ์แน่นแฟ้นขึ้น ผู้ชายอาจเขียนจดหมายสารภาพความรู้สึกในใจของเขาที่มีต่อเธอ หรือบอกเธออย่างตรงไปตรงมา แต่เนื่องจากผู้ชายสามารถแสดงความรู้สึกต่อผู้หญิงได้ไม่ยากนัก ฝ่ายหญิงจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเพราะการกระทำทุกอย่างของฝ่ายชาย อาจมิได้เกิดจากความแท้

หลักสำคัญที่คงเดิม คือ ความรักแท้ไม่เกิดขึ้นในทันทีทันใด ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เป็นไปตามความรู้สึกหรืออารมณ์ มิได้ถือความสวย ความหล่อ หรือรูปสมบัติเป็นข้อใหญ่ แต่แสดงออกด้วยความอ่อนสุภาพ อุดมทนและเสียดละ กาลเวลาเป็นสิ่งที่จะช่วยพิสูจน์ถึงความรักแท้ของผู้ชาย

สำหรับผู้หญิง อาจเป็นการลำบากไม่น้อยที่จะรู้ถึงจิตใจของผู้หญิง เพราะผู้หญิงโดยทั่วไป เก็บความรู้สึกและความลับได้ดีกว่าผู้ชาย แม้บางครั้ง เธออาจชอบชายที่เธอคบเป็นเพื่อนนั้นมาก แต่เธอจะไม่แสดงออกมาให้เห็นเลย

ผู้ชายจำนวนไม่น้อยล้วงความลับของผู้หญิงโดยวิธีเสียดแทง เขียนจดหมายทาบทาม หรือสารภาพรักโดยทางอ้อม เป็นต้น แล้วสังเกตดูปฏิกิริยาของผู้หญิงที่เขาชอบ แต่การเสียดแทงนี้อาจไม่ค่อยดีนัก เพราะจะกลายเป็นการเล่นกับความรัก เป็นเหตุทำให้คนอื่นหมดความเคารพนับถือในตัวท่านได้ โดยทั่วไปผู้หญิงมักแสดงความรักออกมา โดยแสดงถึงความพึงพอใจที่ได้อยู่ใกล้ชิดท่านเชื่อฟังและ

เป็นห่วงท่าน ฉะนั้นหากผู้ชายที่ตนเยี่ยงสุภาพบุรุษ มีความอดทน รอคอยผู้หญิงที่ตนรักให้เวลาแก่เธอ ในการพิจารณา และตัดสินใจอย่างเพียงพอท่านก็จะทราบถึงความรักแท้จริงของเธอ ในเวลาที่ไม่ไม่นานเกินไปนัก

พระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 13 ได้กล่าวถึงความรักของคริสเตียน แต่ก็เป็นภาพแห่งความรักแท้ที่ สวยงามที่สุดของหนุ่มสาว ข้อพระธรรมตอนนี้ อาจเป็น “ดาซัง” ที่ซึ่งความรักแท้ของท่าน ซึ่งท่าน สามารถพิจารณา จากพระธรรมตอนนี้ว่า ท่านกำลังรักใครคนหนึ่ง หรือใครคนหนึ่งกำลังรักท่านอย่าง แท้จริงหรือไม่

“...ความรักนั้นก็อดทน และกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่จองหอง ไม่ได้ กระทำสิ่งอันเป็นที่น่าอายกระดาก ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่มีใจหงุดหงิด ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ยินดีในการประพฤติดุเดือด แต่มีความยินดีในการประพฤดิชอบ ไม่แคะได้คู้ยเขี่ยความผิดของเขา และ เชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง (1 โครินธ์ 13:4-7)

การเลือกคู่ครอง

“อย่าเป็นคนเขลา แต่จงเข้าใจว่าน้ำพระทัยขององค์พระผู้เจ้านั้นเป็นอย่างไร” (เอเฟซัส 5:17)

สำหรับคริสเตียนที่รักพระเจ้า ต้องการปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ทุกอย่าง ปัญหาข้อใหญ่ที่สุดของเขาเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง คือการรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาอยากรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เขาแต่งงานกับผู้ใด หรือคนใด เป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นคู่ครองของเขา เพราะชีวิตที่มีความสุขที่สุด คือชีวิตที่ดำเนินตามพระทัยพระเจ้า และคู่ครองที่ดีที่สุดสำหรับท่าน คือคู่ครองที่พระเจ้าพอพระทัย

ในพระคัมภีร์มีตัวอย่างที่ดีตัวอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับการเลือกคู่ครองตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ได้แก่ อับราฮัม เลือกคู่ครองให้แก่อิสอัคบุตรของตน (ปฐมกาลบทที่ 24) แม้ประเพณีต่าง ๆ ในเรื่องนี้จะแตกต่างกับประเพณีของเรา แต่หลักการทั่ว ๆ ไปก็คงเดิม ซึ่งเราพอจะสรุปหลักสำคัญได้สามประการคือ

หนึ่ง เลือกตามพระทัยที่แจ่มชัดของพระเจ้า

อับราฮัมอาจรู้จักหญิงสาวหลายคน ที่มีรูปร่างสวยงาม และมีคุณสมบัติเหมาะที่จะเป็นคู่ครองของอิสอัคแต่อับราฮัมไม่ทราบว่าเป็นคนที่พระเจ้าทรงพอพระทัย สิ่งแรกที่อับราฮัมทำคือ พิจารณาน้ำพระทัยของพระเจ้าก่อน ได้แก่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าที่ตรัสว่า อย่าแต่งงานกับชนต่างชาติ น้ำพระทัยที่แจ่มแจ้งข้อนี้ แม้จะไม่ทำให้อับราฮัมทราบถึงหญิงสาวที่เฉพาะเจาะจง แต่ก็เป็นการเริ่มต้น และเป็นการเบิกทางให้อับราฮัมไปสู่เป้าหมายที่ถูกต้อง เมื่อเขาอยู่ในทางที่ถูกต้องของพระเจ้าแล้ว เขาก็แน่ใจว่าพระเจ้าจะทรงนำ และสามารถกล่าวแก่คนใช้ของเขาด้วยความมั่นใจว่า “พระเจ้าองค์นี้จะใช้ทูตของพระองค์ไปข้างหน้าเจ้า” (ปฐมกาล 24:7)

หนุ่มสาวส่วนมากมักถามในทำนองเดียวกันว่า “ทั่วโลกมีผู้ชายและผู้หญิงจำนวนล้าน ๆ คนนี้ จะทราบได้อย่างไรว่า คนไหนเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้แก่เรา”

หลักข้อแรกของอับราฮัมคือ ทำตามน้ำพระทัยที่แจ่มชัดของพระเจ้า

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงว่า “อย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ” (2 โครินธ์ 6:14) หรืออย่าแต่งงานกับคนที่ไม่ใช่คริสเตียนน้ำพระทัยที่แจ่มชัดข้อนี้ ได้เบิกทางหนึ่งให้ท่านช่วยให้การเลือกของท่านอยู่ในวงแคบลง อย่างน้อยที่สุด ทำให้ท่านทราบว่า คู่ครองของท่านอยู่ในกลุ่มคริสเตียน หากท่านดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าข้อนี้ นับว่าท่านกำลังอยู่ในทางที่ถูกต้อง และท่าน

สามารถอ้างคำสัญญาของพระเจ้าได้ด้วยความมั่นใจว่า “เราจะสั่งสอนและแนะนำท่านตามที่ท่านจะไป” (สดุดี 32:8)

บางคนถามว่า คำสอนข้อนี้ไม่ทำให้คริสเตียนเป็นคนใจแคบไปหรือ

ชีวิตสมรส มิใช่เป็นความสัมพันธ์เพียงฝ่ายร่างกายของสามีภรรยาเท่านั้น แต่เป็นความสัมพันธ์ทุกฝ่ายซึ่งได้แก่ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ ชีวิตสมรสจะขาดความสุขที่แท้จริง หากคู่สมรสไม่สามารถร่วมใจกัน หรือมีอุดมคติและรสนิยมไม่ตรงกัน ประคองไว้สองตัวที่เทียมแอกด้วยกัน หากตัวหนึ่งชอบเดินทางขาอีกตัวหนึ่งชอบเดินทางซ้าย ท่านคงจะนึกภาพออกว่าอะไรจะเกิดขึ้น พระธรรมอาโมสสอนว่า “ทั้งสองจะดำเนินด้วยกัน ถ้าเขาทั้งสองไม่พร้อมใจกันจะได้อย่างไร” (3:3) ความแตกต่างกันในด้านศาสนาไม่เพียงแต่สร้างความลำบากใจให้แก่คู่สมรส ยังนำความยุ่งยากมาสู่เขาในการอบรมสั่งสอนบุตรในอนาคตด้วย คำสอนข้อนี้จึงไม่เพียงแต่จะเป็นข้อสอนใจสำหรับคริสเตียนเท่านั้น หากยังเป็นข้อเตือนใจสำหรับคนทั่วไปด้วย

คริสเตียนบางคนกล่าวว่า เมื่อแต่งงานแล้วจึงค่อยนำคู่มือของตนให้เป็นคริสเตียนไม่ได้หรือผู้ที่ให้เหตุผลเช่นนี้มักจะพบความผิดหวัง เพราะช่วงระยะเวลาที่หนุ่มสาวรักกันมากที่สุด และเอาอกเอาใจซึ่งกันและกันมากที่สุด คือระยะเวลาก่อนแต่งงาน หากท่านไม่สามารถชักชวนให้อีกฝ่ายหนึ่ง ให้เป็นคริสเตียนในระยะนั้น ได้ก็ยากที่จะนำเขาเมื่อแต่งงานแล้ว หนุ่มสาวจำนวนไม่น้อยไม่ยอมฟังคำตักเตือนของพระเจ้า หลังจากแต่งงานแล้ว ไม่เพียงแต่เขาไม่สามารถชักชวนอีกฝ่ายหนึ่ง ให้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ แม้แต่ตัวเขาเองก็ค่อย ๆ ห่างเหินจากพระเจ้า และละทิ้งความเชื่อของเขาไปในที่สุด

แต่การแต่งงานกับคริสเตียนนั้น ท่านต้องพิจารณาด้วยว่า เขาหรือเธอเป็นคริสเตียนที่แท้จริงหรือไม่ มิใช่เป็นคริสเตียนเพียงแค่ปาก เพื่อจะทำตามความพอใจของท่านเท่านั้น ผู้ที่เป็นคริสเตียนในลักษณะนี้จะละทิ้งความเชื่อของเขาอย่างง่ายดาย เมื่อเขาได้สิ่งที่เขาปรารถนาแล้ว

การไม่ “เทียมแอก” กับคนที่ไม่เชื่อ จึงไม่เป็นการใจแคบ แต่เป็นประโยชน์ทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจะได้ชื่อว่า ท่านถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าเพราะท่านเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ พระเจ้าตรัสว่า “ช่วยว่าผู้ที่ให้เรามีเกียรติยศ เราจะให้เกียรติยศแก่ผู้นั้น” (1 ซามูเอล 2:30)

หากบังเอิญเยาวชนคริสเตียนคนใด มีคู่อริที่ไม่ใช่คริสเตียนแล้ว ท่านจะต้องเลือกเอา ระหว่างการนำคู่อริของท่าน ให้เชื่อพระเยซูคริสต์ก่อนแต่งงานกับการตัดความสัมพันธ์กับเขา เพื่อเห็นแก่พระคริสต์การกระทำเช่นนี้เป็นการยากมาก และอาจเป็นการทรมานต่อความรู้สึก แต่หากท่านต้องการให้พระเยซูคริสต์เป็นหลักในการดำเนินชีวิตสมรสของท่าน ท่านจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ไอวาพิชเชอร์ได้กล่าวเป็นพยานถึงประสบการณ์อันขมขื่นของเธอในเรื่องนี้ว่า....

“ในวัยสาว ข้าพเจ้าเลือกเดินทางชีวิตตามใจตนเอง จนได้แต่งงานกับชายที่ไม่ได้เป็นบุตรของพระเจ้าเป็นเพราะเหตุนี้เอง ที่ข้าพเจ้าได้นำความปวดร้าวมาสู่บุตรของตนเอง

สำหรับคริสเตียนสาวทุกคนที่กำลังตัดสินใจว่าจะแต่งงานกับคนรักที่ไม่เป็นคริสเตียนดีหรือไม่ นั้นข้าพเจ้าขอแนะนำว่า **แม้เธอรักเขาก็จงอย่าแต่งงานกับเขาเลย** ชีวิตเธอยังอยู่ในวัยสาวสดชื่น มีชีวิตชีวาและสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ ในส่วนลึกของเธอกำลังเรียกร้องความสัมพันธ์สนิทสนมกับเพศตรงข้ามอยู่ทุกขณะ ความต้องการเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพราะพระเจ้าได้ทรงสร้างเราให้มีความรู้สึกเช่นนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันในฐานะที่เธอเป็นคริสเตียน เธอได้รับการอบรมสั่งสอนให้ดำเนินชีวิตในแนวทางที่ดีของคริสเตียน เธอรู้แล้วว่าพระเจ้าทรงสอนเธออย่างไร เกี่ยวกับความสนุกสนานฝ่ายโลกนี้ “หญิงที่ปล่อยตัวไปในความสนุกสนานก็เท่ากับตายทั้งเป็น” (ดู 1 ทิโมธี 5:6)

ในชีวิตคริสเตียนเธอรู้ว่า ความสนุกสนานเพลิดเพลินต่าง ๆ นั้นอาจนำความขมขื่น ปวดร้าวมาสู่ชีวิตได้ เธอรู้ว่าเธอจะเข้าเกลือกกลั้วกับความผิดบาปโดยไม่ทำให้พระเจ้าเสีราพระทัยนั้น เป็นไปไม่ได้ การปล่อยตัวปล่อยใจให้สนุกสนานทางโลกนั้น แม้เพียงครั้งเดียวก็ตาม อาจจะทำลายคำพยานของเธอเอง ที่เฝ้ารักษามาแรมปีให้ไว้ความหมายไป ซึ่งเธอคงไม่ประสงค์ที่จะทำเช่นนั้น

ความเป็นสาวเป็นโสดอาจไม่จริง แน่นอนที่สุดไม่ช้าหรือเร็ว ชายใดชายหนึ่งต้องผ่านมาในชีวิตของเธอเป็นแน่ เขาอาจจะเป็นคนมีไหวพริบ เป็นคนรูปหล่อเป็นเพื่อนที่ดี พุดจาไพเราะ ใฝ่ป้อยอ แต่คำที่รินหูหัวใจของเธอกำลังเรียกร้องหาความสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้ามอยู่ ดังนั้น จึงไม่แปลกอันใดที่เธอจะรับเขามาเป็นเพื่อนด้วย เธอจะรู้สึกว่าเขาอาจเป็นเพื่อนคนเดียวเท่านั้น ที่เธออยากจะร่วมชีวิตด้วยก็ได้ แต่ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่า เขาเป็นคริสเตียนหรือเปล่า? หากไม่เป็นคริสเตียน เขามีแนวโน้มที่จะเป็นคริสเตียนหรือไม่?

สิ่งแรกที่ศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณจะบอกเธอก็คือ **เขาคงจะเปลี่ยนเป็นคริสเตียน** หลังจากเธอแต่งงานกับเขาแล้ว แต่เขาอาจไม่เปลี่ยนแปลงเลย แม้แต่คนเดียวข้าพเจ้ารู้ เพราะข้าพเจ้าเคยได้รับประสบการณ์อันขมขื่นนี้มาก่อน ข้าพเจ้าบอกตัวเองว่า ข้าพเจ้าจะเป็นภรรยาที่ดีที่สุด ข้าพเจ้าจะพยายามเป็นตัวอย่งที่ภรรยาที่ดีพึงกระทำ ข้าพเจ้าคิดด้วยความแน่ใจว่า หากข้าพเจ้าเป็นภรรยาที่ดีแล้วเขาคงจะเปลี่ยนเป็นคริสเตียน ในภายหลังเมื่อแต่งงานแล้วเป็นแน่

แต่นี้เป็นคำหลอกลวงของมารต่างหาก แม้ว่าเธอจะมอบหัวใจให้เขาจนหมดสิ้น เพื่อแสดงว่าเธอรักเขาอย่างมั่นคงก็ตาม เขาอาจจะตัดสินใจอย่างแน่วแน่ยิ่งกว่าแต่ก่อนว่า จะทำตามใจปรารถนาของเขา เขาก็รู้ว่าเธอเองก็ได้กระทำผิดแล้ว ที่เธอได้ยอมแต่งงานกับเขาทั้ง ๆ ที่รู้ว่าผิดพระประสงค์ของพระเจ้า

เขารู้สึกว่า เธอได้ทำผิดต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณของเธอเองแล้ว เขารู้และเห็นคุณสมบัติต่าง ๆ ของเธอและปรารถนาจะแต่งงานด้วยเพราะคุณสมบัตินั้น เขาจะยอมรับความเป็นคริสเตียนของเธอ และยอมแต่งงานกับเธอ เพื่อสนองความใคร่ของตนเอง (เพราะว่าจิตใจของมนุษย์นั้นชั่วช้าและเห็นแก่ตัว เมื่อไม่มีพระคริสต์) เมื่อแต่งงานแล้ว ไม่ช้าไม่นานเขาจะเริ่มไม่พอใจ และไม่มีความสุขในวิถีทางแห่งชีวิตคริสเตียนของเธอ แต่เขากระหายในตัวเธอ สำหรับความหฤหรรษ์ฝ่ายโลกเท่านั้น

เมื่อเข้าพ่อกับแม่ เมื่อเธอและเขาแต่งงานกันและมีบุตรแล้ว เธอจะรู้สึกทันทีว่า บุตรที่เกิดมานั้นเป็นดวงวิญญาณที่เธอต้องรับผิดชอบ เธอคิดว่าเธอจะต้องนำเด็กนั้นไปโบสถ์เป็นประจำ นี่เอง คือจุดเริ่มต้นที่จะนำความปวดร้าวมาสู่ครอบครัว

เธอพร้อมที่จะไปโบสถ์ตามลำพังหรือยัง แน่นอนเธอจะต้องไปตามลำพัง และการทะเลาะเบาะแว้งจะต้องติดตามมา เมื่อเธอยื่นหยัดในชีวิตคริสเตียนของเธอ เพื่อเห็นชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเธอเอง และของบุตรดังนั้น ความรักความผูกพันอันแนบแน่นที่เธอมอบให้เขาจึงยอมคลายลงไป เขาจะไม่พอใจในความสัมพันธ์ฝ่ายจิตวิญญาณอันเข้มแข็งของเธอที่มีต่อพระเจ้า ซึ่งก็คิดกันเขาเสียจากความสนุกสนานของฝ่ายโลก เธอจะยังคงรักเขาเพราะเห็นแก่พระคริสต์ แต่ในขณะที่เดียวกัน เธอก็ได้รับความขมขื่น เพราะเห็นแก่ความรักของเธอที่มีต่อพระเจ้า เพื่อสามีและเพื่อบุตรของเธอเช่นเดียวกัน

บุตรของเธอเหล่านั้น เปรียบเสมือนดินเหนียวที่พระเจ้าประทานให้เธอ เพื่อให้เป็นไปตามวิถีทางของพระองค์ แต่งานปั้นอนาคตบุตรของเธอ จะประสบอุปสรรคหลายอย่าง เพราะเธอจะได้รับการต่อต้านจากสามีของเธอเอง เธอจะเป็นภรรยาที่ดีที่สุดของเขาไม่ได้ หากเขาไม่ได้เป็นคริสเตียนความจริงที่ว่าเธอจะเป็นภรรยาที่ดีที่สุดของเขาได้นั้น เป็นความคิดที่แปลกเหลือเกิน หากว่าเขาเป็นคนมีศีลธรรมจรรยา ก็อาจเป็นไปได้และสมควรที่เขาจะได้รับการยกย่องชมเชย แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น เธอจะพบว่า เธอจะตกเป็นทาสความใคร่ของเขามากยิ่งขึ้นทุกที

เธอจะต้องเป็นภรรยาที่ดี การหาความสุขกับสามีนั้นไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่จิตใจที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่ จิตใจที่ยังไม่ได้รับความพึงพอใจในพระคริสต์ จะทำให้เขาหลงระเริงอยู่ในเรื่องเพศจนเกินไป เขาจะใช้มันทดแทนกับสิ่งที่เขาขาดไปในชีวิต เธออาจคิดว่า ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงสามีที่เกลียดภรรยาของตนเปล่าเลย เขายังรักเธออยู่ รักคุณสมบัติต่าง ๆ ของเธอ แต่จิตใจที่ยังไม่ได้เกิดใหม่ของเขาจะทำให้ความรักนั้นสูญหายไป แต่เธอกล่าวว่พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานหากว่าเธออธิษฐานเพื่อเขาเสมอ

ข้าพเจ้าเองรักพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจ ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระองค์ ที่ทรงช่วยข้าพเจ้าในกรณีต่าง ๆ หลายอย่าง ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าจะทรงทำทุกวิถีทาง ที่จะนำสามีของเธอหันมาหาพระเจ้า

แต่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ให้มีอิสระเสรีในการตัดสินใจ สามีของเธอจะต้องตัดสินใจเอาเอง เธอพร้อมที่จะรอเป็นเวลาถึง 30 หรือ 40 ปี คอยท่าเวลาที่สามีของเธอจะหันกลับมาหาพระเจ้า หรือเธอ

จะต้องชดใช้การกระทำผิดที่เธอไม่เชื่อฟังพระเจ้า เพราะพระองค์ตรัสไว้ว่า “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่มีเชื่อ” เมื่อเราไม่ยอมฟังพระเจ้า เราก็ต้องชำระหนี้แอกที่เรานำมาเทียมกับชีวิตของเราเอง ในลักษณะนี้นั้นเป็นผลมาจากการที่เราอยากทำตามใจของเราเอง

เธอจะรู้สึกและคิดเสมอว่า ไม่ว่าจะต้องเสียสละสักปานใดก็ตามเธอจะต้องรักเขา อธิษฐานเพื่อเขา จนเขาได้หันมาหาพระเจ้า จนกระทั่ง “วาระสุดท้ายของชีวิต”

ชายที่รักของเธอผู้นี้ คือบิดาของบุตรของเธอเอง เขามีสิทธิที่จะเป็นที่รักของลูก ๆ เธอก็เช่นกัน ควรสอนให้บุตรรักเขาด้วย แต่หากว่าเขาทำในสิ่งที่ลูกขาดความนับถือเขาแล้ว เธอก็ไม่สามารถบรรเทาความรู้สึกอันขมขื่นของเขาได้เลย

ครั้งหนึ่งเธอตั้งใจไว้ว่า จะให้พระองค์เป็นใหญ่ในชีวิต เธอฟังฟังพระเจ้าเสมอ และเดี๋ยวนี้เธอก็ต้องให้พระองค์เป็นอันดับแรกในชีวิตของเธอเสมอไปด้วย

จงหยุดคิดไตร่ตรองให้ดี แม้ว่าความขมขื่นปวดร้าว ความโศกเศร้า จะประดังเข้ามาในชีวิตของเธอมากเพียงใดก็ตาม จงมอบไว้กับพระเจ้า ให้พระองค์ทรงเป็นใหญ่ในชีวิตของเธอ ขอเตือนอีกครั้งว่า หากเธอรักชายที่มีได้เป็นคริสเตียนแล้ว ก็จงหักใจเสีย เพราะทั้งเธอและเขาจะไม่มีความสุขเลยจนกว่าเขาจะรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะประการหนึ่งคือ เขาอาจแกล้งมาเป็นคริสเตียน หรือทำท่าสนใจเรื่องของพระเจ้าเพื่อแต่งงานกับเธอ แล้วหันกลับในไม่ช้าไม่นานก็ได้ วิธีป้องกันที่ดีที่สุด คือรอเท่านั้น รอจนกว่าจะแน่ใจว่าการตัดสินใจของเขานั้น บริสุทธิ์จริงหรือหลอกลวง จงใช้เวลาเขา เพื่อเขาจะได้เจริญขึ้นในพระคริสต์เสียก่อน

ข้าพเจ้าพบ หนุ่มสาวคู่หนึ่งประสบกับปัญหานี้ในระหว่างที่เขาทั้งสองเริ่มมีนัดกัน หญิงสาวได้บอกกับชายหนุ่มว่า เธอจะไม่แต่งงานกับเขาเป็นอันขาด หากว่าเขาไม่รับเชื่อพระเยซูคริสต์เสียก่อน ชายหนุ่มรักเธอมากและต้อนรับพระเยซู เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา ระยะเวลาอันยาวนานได้เป็นข้อพิสูจน์ว่า เขามีความจริงใจในการรับเชื่อพระเยซูจริง ภายหลังเขาทั้งสองได้แต่งงานกันและครองชีวิตสมรสอย่างมีความสุข ชีวิตสมรสของเขาทั้งสองอาจจะไม่ราบรื่นอย่างนี้ หากว่าฝ่ายหญิงไม่ยื่นหยัดอย่างมั่นคงเสียก่อน

ในระหว่างการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเธอเช่นนี้ จงมอบทุกสิ่งไว้กับพระเจ้าและหากว่าเขายังไม่เป็นคริสเตียน ก็อย่าเพิ่งแต่งงานกับเขาเป็นอันขาด

สอง พิจารณาด้วยสติสัมปชัญญะ

เมื่ออับราฮัมทำตามน้ำพระทัยที่แจ่มชัดของพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงนำคนใช้ของอับราฮัม มาถึงเมือง ๆ หนึ่งซึ่งญาติพี่น้องของอับราฮัมอาศัยอยู่ ณ ที่นั้น คนใช้ของอับราฮัมใช้สติปัญญาซึ่งได้รับจาก

พระเจ้าในการเลือกผู้ครองให้แก่อิสอัค เขาทราบถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออับราฮัมและทราบว่าอิสอัคจะเป็นคนรับพระพรต่อจากบิดา การเลือกภรรยาให้แก่ชาย จึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวังที่สุด

คนใช้ของอับราฮัมพิจารณาถึง ความอ่อนหวาน ความเป็นคนใจกว้าง ความขยันหมั่นเพียรและการมีน้ำใจรับรองแขกของหญิงสาวที่จะเป็นคู่ครองของนาย จึงได้อธิษฐานขอพระเจ้าทรงนำให้เขาพบหญิงซึ่งมีคุณสมบัติดังกล่าว และพระเจ้ำก็ทรงตอบคำอธิษฐานของเขา

โปรดเข้าใจความจริงที่ว่า พระเจ้าไม่ทรงจัดผู้ครองให้แก่คนหนึ่งคนใด ตั้งแต่เขายังอยู่ในครรภ์หรือตั้งแต่เขายังเด็กอยู่ เหมือนดังประเพณีดั้งเดิมของเราที่บิดามารดาจะจัดผู้ครองให้แก่บุตรโดยไม่มีทางเลือกเลย เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ประทานอิสระเสรีในการเลือกและตัดสินใจให้แก่มนุษย์ และประทานสติปัญญา เพื่อให้มนุษย์ใช้ในการเลือกและการตัดสินใจในการเลือกผู้ครอง ก็เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงให้อิสระเสรีในการเลือกคู่ที่เหมาะสมกับเรา และที่ทำให้พระองค์พอพระทัยสำหรับคริสเตียนที่เชื่อฟังไว้วางใจในพระเจ้า ยอมให้พระองค์มีส่วนในชีวิตรักของเขา พระองค์จะทรงช่วยเขา เพื่อการเลือกและการตัดสินใจของเขาจะได้ไม่ผิดพลาด

ในการพิจารณาเลือกผู้ครองที่เหมาะสมกับท่าน นอกจากท่านจะต้องแน่ใจว่า เขาเป็นคริสเตียนหรือไม่ ซึ่งเป็นคุณสมบัติข้อแรกแล้ว ท่านจะต้องพิจารณาลึกลงไปนี้ให้รอบคอบ

1. **ความรัก** ท่านรักกันและกันอย่างแท้จริงหรือไม่ จงอย่าแต่งงานเพราะความเห็นใจหรือสงสารเท่านั้น
2. **รสนิยม** ท่านมีรสนิยมคล้ายคลึงกันมากน้อยเพียงใด เช่น เกี่ยวกับความเป็นอยู่ภายในบ้าน อาหาร คนตรี การคบมิตร อาชีพ สังคม ฯลฯ ท่านยังมีรสนิยมคล้ายคลึงกันมากเพียงใดก็ยิ่งมีความเหมาะสมมากเพียงนั้น
3. **ความประพฤติ** คนทั่วไปพูดถึงเขาหรือเธออย่างไรบ้าง เขาหรือเธอเป็นคริสเตียนที่ทำตามคำสั่งของพระเจ้าอย่างเสมอต้นเสมอปลายหรือไม่ เขาหรือเธอเป็นคนประหยัด ขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์หรือไม่ ฯลฯ
4. **ความเป็นผู้ใหญ่** ความคิดและการกระทำของเขาหรือเธอเป็นผู้ใหญ่เพียงพอไหม เขาเป็นผู้ใหญ่เพียงพอที่จะรับผิดชอบในครอบครัวไหม ความเป็นผู้ใหญ่นี้ ไม่ขึ้นอยู่กับอายุเสมอไป บางคนอายุเข้าสู่วัยกลางคนแล้ว แต่ยังมีความคิดและการกระทำที่เหมือนเด็ก
5. **การศึกษา** แม้ความรักจะไม่มีพรมแดนขวางกั้น แต่การศึกษาต่างกันเกินไป ก็จะนำความลำบากใจมาสู่คู่สมรส เพราะความคิด รสนิยมและการปฏิบัติตนของแต่ละคนขึ้นอยู่กับการศึกษาไม่

น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฝ่ายชายควรมีการศึกษาและวิชาความรู้มากกว่าฝ่ายหญิง เพื่อจะเป็น “ศิระ” ของภรรยาได้

6. **สติปัญญา** บางคนอาจได้รับการศึกษาน้อยแต่มีสติปัญญาไหวพริบเฉียบแหลม ซึ่งบางครั้งก็ดีกว่าคนที่ได้รับการศึกษาสูงเสียอีก

7. **สุขภาพ** บางคนอาจคิดว่า สุขภาพไม่ค่อยสำคัญ ในระหว่างที่รักกันหนุ่มสาวอาจคิดเช่นนั้น แต่เมื่อแต่งงานแล้วเขาจะคิดถึงความสำคัญทางด้านนี้ ในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในครอบครัว นายแพทย์อาจแนะนำบางคนมิให้แต่งงานเพราะจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเขา

8. **ฐานะของครอบครัว** คนที่มีฐานะต่างกันมักได้รับการฝึกฝนอบรมในความเป็นอยู่ และรสนิยมที่ต่างกัน หนุ่มสาวที่มาจากครอบครัวที่มีความเป็นอยู่ต่างกันมาก มักพบความลำบากในการปรับปรุงตัวให้เข้ากันและกัน

9. **เป้าหมายในชีวิต** โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสเตียนที่ได้ถวายตัวรับใช้พระเจ้าเต็มเวลา ควรจะพิจารณาเรื่องนี้ให้มาก คู่ครองที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิตเหมือนกันอาจเป็นอุปสรรคต่อการทรงเรียกของพระเจ้าในชีวิตของท่าน

10. **เชื้อชาติ** คู่สมรสมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงให้เข้าซึ่งกันและกันอยู่แล้ว หากคู่ครองมีเชื้อชาติและสัญชาติที่ต่างกัน ซึ่งหมายถึงความแตกต่างทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และรสนิยม เขาจะพบความลำบากในการปรับปรุงตัวมากยิ่งขึ้น และอาจพบความลำบากในการอบรมสั่งสอนบุตรภายหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนุ่มสาวซึ่งมีผิวและขนบธรรมเนียมต่างกันมาก ควรจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างถี่ถ้วน

11. **อายุ** คู่สมรสไม่ควรมียุ่ห่างกันมากนัก โดยทั่วไปผู้ชายควรมีอายุมากกว่าผู้หญิง 2-3 ปี หากผู้ชายมีอายุห่างกว่าผู้หญิงมากก็ควรไม่เกิน 10 ปี หากผู้หญิงอายุมากกว่าผู้ชายก็ควรไม่เกิน 3-4 ปี

12. **รูปร่าง** เช่น ความสูง ความใหญ่ แม้รูปร่างจะไม่เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด แต่ก็มีส่วนนำความสุขใจมาสู่คู่สมรส เช่นเวลาที่อยู่ท่ามกลางสาธารณชน หากสามีอ้วนและใหญ่มาก แต่ภรรยาผอมและเล็ก อาจจะเป็นจุดเด่น ซึ่งจะนำความเคอะเขินมาสู่สามีภรรยาผู้นั้นได้

ข้อแนะนำที่กล่าวมานี้ เป็นเพียงแนวทางช่วยในการพิจารณาของท่านเท่านั้น ไม่ใช่เป็นกฎซึ่งท่านจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดทุกข้อ และแม้แต่กฎต่าง ๆ ก็ยังมีข้อยกเว้น ฉะนั้น หากท่านพบข้อใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับท่าน จงอย่าเป็นห่วงมากเกินไป เพราะยากนักที่ท่านจะหาคู่ครองที่ดิกรบถ้วนทุกประการ ดังที่ท่านปรารถนาได้ แต่หากท่านสามารถเลือกคู่ครองที่ใกล้เคียงกับข้อแนะนำต่าง ๆ ที่เสนอมานี้ได้ยิ่งมากเพียงใด ท่านก็จะได้คู่ครองที่เหมาะสมมากเพียงนั้น

สาม อธิษฐานรอกอย

เชื่อว่าอับราฮัม อิสอัคและคนใช้ต่างอธิษฐานเพื่อเรื่องนี้มาก ในการอธิษฐานเพื่อคู่ครอง ท่านต้องแน่ใจว่า ท่านไม่ให้ความคิดความปรารถนาของตนเอง มีอำนาจเหนือจิตใจของท่าน จนท่านไม่สามารถทราบน้ำพระทัยที่แท้จริงของพระเจ้า จึงมีความกระหายที่จะทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ โดยพยายามไม่เข้าข้างตัวเอง และรอกอยการทรงนำของพระองค์ด้วยความอดทน แล้วพระองค์ก็ทรงสำแดงพระทัยของพระองค์ให้ท่านทราบ ในทางที่ท่านอาจไม่เข้าใจและนึกฝันมาก่อนโดยทั่วไปหากคนที่ท่านอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้า เป็นคนที่ถูกต้องตามพระทัยของพระองค์ ท่านก็จะได้รับความสุขความสงบใจและมั่นใจอย่างบอกไม่ถูก แต่หากคนนั้นไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว แม้ท่านจะพยายามพูดกับตัวเองว่า เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ส่วนลึกในจิตใจของท่าน จะเกิดการดิ้นรนต่อสู้กระวนกระวาย สงสัย ขาดความมั่นใจและสันติสุขที่แท้จริง

จงอย่าพิจารณาเลือกคู่ครอง กระชั้นชิดกับพิธีสมรสมากนัก เพราะระยะเวลาอันสั้นอาจทำให้ใคร่ตรงไม่รอบคอบ แต่จงเริ่มต้นพิจารณาและอธิษฐานก่อนที่ท่านจะนึกชอบหรือสนใจใคร่คนหนึ่งคนใด จงมอบเรื่องนี้ให้อยู่ในการทรงนำของพระเจ้าอย่างแท้จริง อย่างกลัวว่า พระเจ้าจะทรงนำท่านไปสู่คนที่ท่านไม่ชอบ ทางของพระเจ้าและการทรงนำของพระองค์ เป็นทางที่ดีที่สุดเสมอ อิสอัคไม่เคยพบริบาคามาก่อน แต่เขาเชื่อการทรงนำของพระเจ้า แล้วเขาก็ได้ภรรยาซึ่งพระคัมภีร์บันทึกว่า “นางคนนี้สวยงาม” (ข้อ 16)

เมื่อรักมีอุปสรรค

เขาเป็นชายหนุ่มคริสเตียนที่กำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ เมื่อถึงกลางปีที่สามแห่งการศึกษาของเขาและเพื่อนร่วมชั้นสองคนได้อธิษฐานเผื่อเรื่องคู่ครอง และในปลายปีการศึกษานั้นเอง เขาก็สนใจและชอบเพื่อนหญิงร่วมชั้นของเขาคนหนึ่ง

ความจริงเขารู้จัก และชอบเพื่อนหญิงคนนั้น ตั้งแต่เขาเพิ่งเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น เพราะเขาทั้งสองต่างชอบดนตรี มีโอกาสร้องเพลงและเล่นดนตรีด้วยกันบ่อย ๆ แต่ความรู้สึกนี้รักเพิ่งเกิดขึ้น หลังจากที่เขาได้อธิษฐานทูลขอการทรงนำจากพระเจ้าแล้ว

เวลานั้นเองเขาเริ่มขบคิด และพิจารณาความรักที่เกิดขึ้นในใจของเขาอย่างจริงจัง เพื่อนหญิงคนนั้นมีรูปร่างหน้าตาสวยพอใช้ได้ เป็นคริสเตียนที่รักพระเจ้า มีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าเต็มเวลาในอนาคต ซึ่งตรงกับความปรารถนาของเขา พุทธกิจด้านวิชาความรู้ ก็ทัดเทียมกัน ทางด้านความประพฤติก็จัดอยู่ในขั้นดี เป็นคนเชื่อฟังผู้ปกครอง รักษากฎวินัยของสถาบันการศึกษาอย่างเคร่งครัด สันทัดในงานบ้านงานครัว แต่เป็นคนค่อนข้างเจ้าอารมณ์ เมื่อพิจารณาตามหลักทั่วไปแล้วเพื่อนหญิงคนนั้นเหมาะสมที่จะเป็นคู่ครองของเขาในอนาคต และเชื่อว่า คงเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

แต่เมื่อเขานึกถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เขาก็เริ่มรู้สึกท้อใจในความรักนั้น เพราะ

1. ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือเขาทั้งสองมีเชื้อชาติและสัญชาติต่างกัน ขนบธรรมเนียมประเพณีไม่เหมือนกัน อาจเป็นการยากสำหรับเพื่อนหญิงของเขา ที่จะปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศของเขา

2. สถานะความเป็นอยู่ของฝ่ายหญิง ร่ำรวยกว่าเขามาก และครอบครัวของฝ่ายหญิง ไม่มีโอกาสรู้จักมักคุ้นกับครอบครัวของเขาเลย ผู้ปกครองฝ่ายหญิงอาจรังเกียจเขาได้

3. เคยมีเพื่อนชายหลายคนติดต่อขอความรักจากเธอแล้ว แต่ถูกปฏิเสธทุกคน และผู้ปกครองของเธอก็ไม่อยากให้เธอยุ่งเกี่ยวกับชายใด เขาอาจถูกปฏิเสธเหมือนคนอื่น ๆ ก็ได้

4. สมมุติว่า เพื่อนหญิงคนนั้นไม่รังเกียจเขาและครอบครัวของเธอยินยอมให้เขามีความสัมพันธ์กับเธอนั้นคู่รัก เขาก็ยังหนักใจในเรื่องเงินทอง ที่จะใช้ในการแต่งงาน และการนำเธอกลับไปยังประเทศของเขา ถ้าครอบครัวฝ่ายหญิงเรียกร้องสินสอดทองหมั้น ให้จัดพิธีที่หรูหรา และให้มีงานเลี้ยงที่ใหญ่โต เขาจะอย่างไร

5. เขายังเหลือเวลาที่จะต้องศึกษาอีกหนึ่งปีถ้าเขายุ่งเกี่ยวกับความรัก อาจกระทบกระเทือนการศึกษาของเขาได้

เมื่อใคร่ครวญปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เขาต้องเผชิญ ทำให้เขาอยากลิ้มเพื่อนหญิงคนนั้น โดยบอกตัวเองว่า เขาการเรียนไว้ก่อน เมื่อจบการศึกษากลับไปถึงประเทศของตนแล้ว ค่อยคิดถึงเรื่องนี้

แต่เขาไม่สามารถลิ้มเพื่อนหญิงคนนี้ได้ เหมือนดังที่เขาเคยลิ้มเพื่อนหญิงคนอื่น ๆ เขาจึงอธิษฐานทูลขอให้พระเจ้าช่วยเขา เพื่อให้สามารถลิ้มเธอ แต่ดูเหมือนว่าเขายังอธิษฐาน และยิ่งพยายามลิ้มเธอมากเพียงใด ความรักนั้นก็ยิ่งเติบโตใหญ่ขึ้นเพียงนั้น

ในที่สุด ก่อนปิดภาคปลาย เขาจึงตัดสินใจอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าว่า หากเขารักเพื่อนหญิงคนนี้ เขาจะต้องเผชิญปัญหาและอุปสรรคหลายอย่าง แต่หากเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าที่เขาควรจะสามารถหาความรู้สึกในใจแก่เธอเดี๋ยวนี้ และเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ ที่จะให้เธอเป็นคู่ครองของเขาในอนาคต ขอให้พระเจ้าประทานสันติสุข และความสงบใจอันแท้จริงให้แก่เขาและขอทรงโปรดนำทุกอย่าง

หลังจากทูลต่อพระเจ้าทุกอย่างด้วยความเชื่อแล้ว ความสงบสุขเกิดขึ้นในจิตใจของเขาอย่างประหลาด เขารู้สึกมั่นใจในการที่พระเจ้าสถิตอยู่ด้วย และรู้ว่าพระองค์ทรงนำเขาทุกอย่างก้าว อาทิที่ยก่อนปิดภาคเรียนเอง เขาก็สามารถหาความรู้สึกในใจทุกอย่างแก่เธอ บอกเธอถึงความรักที่เขามีต่อเธอ และขอให้เธออธิษฐานทูลขอการทรงนำของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

ในระหว่างปิดภาคเรียน เขามีโอกาสไปเยี่ยมเธอที่บ้านหลายครั้ง เขารู้สึกแปลกใจที่ครอบครัวของเธอให้การต้อนรับเขาเป็นอย่างดี ทั้ง ๆ ที่ทราบความประสงค์ในการมาของเขา

สองเดือนแห่งการรอคอยคำตอบจากเธอได้ผ่านพ้นไปอย่างเชื่องช้า จนกระทั่งวันหนึ่ง โดยที่เขามินึกฝัน เธอได้บอกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า พระเจ้าทรงเตรียมจิตใจของเธอ ตั้งแต่วันที่เขาสารภาพรักต่อเธอเท่าที่ได้อธิษฐานมา เขารู้สึกมีความมั่นใจในความรักของเขา แม้แต่ครอบครัวของเธอก็ยินยอมเห็นพ้องด้วยซึ่งเป็นเรื่องที่อัศจรรย์ไม่น้อย เธอเชื่อว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรับรักเขา

นับว่าเขาได้พบความสำเร็จขั้นสำคัญที่สุดขั้นหนึ่งในการศึกษาปีสุดท้าย ความสัมพันธ์ของเขทั้งสองก็แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น จนเป็นที่ทราบกันอย่างเปิดเผย เขาและเธอต่างแปลกใจอีกครั้งหนึ่งที่พบว่าความรักที่แท้จริงภายใต้การทรงนำของพระเจ้า ไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียนและการงานของเขาทั้งสอง ในทางตรงกันข้าม การเรียนของเขาทั้งสองกลับดีขึ้น กว่าทุกปีที่ผ่านมา

แต่ปัญหาไม่ได้สิ้นสุดเพียงเท่านั้น เขารู้ว่าเมื่อจบการศึกษาปีนี้แล้ว เขาจะต้องเดินทางกลับไปยังประเทศของเขา และนั่นหมายความว่า เขามีโอกาสน้อยเต็มทีที่จะกลับมาอีก ดังนั้น ครูอาจารย์และเพื่อน ๆ หลายคน จึงแนะนำให้เขาหมั่นและแต่งงานกับเธอแล้วกลับประเทศของเขาด้วยกัน เพื่อตัดปัญหาและความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายหลัง แม้จะไม่มีผู้ใดให้สัญญาจะช่วยเหลือเขาทางการเงินสำหรับจ่ายในการแต่งงานและสำหรับค่าเดินทางของเธอที่จะกลับไปยังประเทศของเขาด้วยกัน แต่เขา

ไว้ใจในการทรงนำของพระเจ้าเขาเชื่อว่า “พระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้...คงจะกระทำให้สำเร็จ” (ฟิลิปปี 1:6)

ด้วยความร่วมมือของอาจารย์ชั้นผู้ใหญ่ของมหาวิทยาลัย เขาและอาจารย์ผู้นั้นได้ไปขอร้องที่ บ้าน ตามขนบธรรมเนียมของคนในเมืองนั้น ผู้ปกครองของเธอเห็นด้วยกับการแต่งงานของทั้งสอง แต่ เสนอว่า จะให้มีการหมั้นหลังจากจบการศึกษาแล้วหกเดือน และการแต่งงานควรจะเป็นอีกปีหนึ่งถัด จากการหมั้น ซึ่งหมายความว่าเขาจะต้องอยู่ในประเทศนั้นอีกหนึ่งปีครึ่ง หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อย่างไม่สามารถคาดเดาได้ อย่างไรก็ตามผู้ปกครองของเธอรับปากว่า ยินดีที่จะอธิษฐานเพื่อเรื่องนี้ต่อไป

ตามโครงการของเขา เขาอยากหมั้นกับเธอก่อนคริสตมาสของปีนั้น และจะแต่งงานกันหลังจาก สำเร็จการศึกษาแล้วสามเดือน และหลังจากการแต่งงานสามเดือนแล้ว เขาและเธอจะกลับสู่ประเทศของ เขา นับว่าโครงการทุกอย่างของเขาล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้นญาติคนหนึ่งของเขา ได้เขียน จดหมายขอร้องให้ผู้ปกครองของเธอ อนุญาต ให้เธอแต่งงานกับเขาทันที หลังจากจบการศึกษาแล้ว ซึ่ง สร้างความไม่พอใจแก่ผู้ปกครองของเธอเป็นอย่างมาก ถึงกับกล่าวว่า อย่าคิดถึงเรื่องหมั้นและเรื่อง แต่งงานต่อไปอีกเลย

แม้เหตุการณ์ต่าง ๆ จะดูเลวร้ายลง และสร้างความผิดหวังให้แก่เขา แต่ความเชื่อของเขามีสู่ต่อ พระเจ้า ก็ไม่สั่นคลอน อุปสรรคและปัญหาดูเหมือนว่าจะผูกมัดจิตใจของเขาทั้งสอง ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น พระเจ้าพอพระทัยในความเชื่อ และความบริสุทธิ์ใจของเขาทั้งสองทรงให้มีความสว่างส่องตลอดเข้ามา ท่ามกลางความมืดมิดนั้น ทำให้เขาพบความหวังอีกครั้งหนึ่ง ก่อนวันคริสตมาสไม่นาน เขาทั้งสองก็ได้ หมั้นกันตามใจปรารถนา

ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไม่นาน พระเจ้าก็ทรงเปลี่ยนใจผู้ปกครองของเธอ ให้อนุญาตเขา และเธอแต่งงานได้ แต่ต้องรอไปอีกสามเดือนเสียก่อนแต่ปัญหาเฉพาะหน้าทำให้เขาต้องขบคิดอย่าง หนักที่สุดก็คือ ผู้ปกครองของเขาสามารถช่วยเขาในทางด้านการเงินน้อยมาก เขาและเธอยินดีที่จะจัด พิธีแต่งงานและการเลี้ยงอย่างธรรมดาที่สุด แต่ครอบครัวของเธอมิฐานะดี มีญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงที่มี เกียรติในสังคม ครอบครัวของเธอคงไม่ยอมให้จัดพิธีง่าย ๆ และการเลี้ยงอย่างธรรมดาตามที่เขาคิด

เมฆหมอกแห่งอุปสรรคกลุ่มหิมาริมก่อตัวขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แต่ขณะที่เขาคูกเขาจำเพาะพระ เนตรของพระเจ้า บอกความต้องการทุกอย่างแก่พระองค์ เขาก็ได้รับความมั่นใจจากพระเจ้า จากพระ สัญญาของพระองค์ที่ว่า ไม่มีอะไรยากเกินไปสำหรับพระองค์

โดยความเชื่อ เธอและเขาเริ่มวางโครงการทุกอย่างเกี่ยวกับวันงาน และโดยยึดมั่นในพระ สัญญาของพระเจ้า เขาทั้งสองอธิษฐานอย่างไม่ย่อท้อ จนกระทั่งก่อนวันแต่งงานไม่นาน พระเจ้าทรงใช้

คนที่เขาทั้งสองไม่นึกฝัน ช่วยเหลือเขาในทุกอย่างที่เขาต้องการ จนหลายคนแม้แต่ศิษยาภิบาลที่ประกอบพิธีแต่งงาน ก็ชมว่า พิธีแต่งงานที่หรูหราเช่นนี้ ไม่ค่อยพบบ่อยนัก

ในลักษณะเดียวกัน พระเจ้าก็ได้ประทานทรัพย์เงินทองอย่างเพียงพอ สำหรับเป็นค่าเดินทาง กลับสู่ประเทศของฝ่ายชาย หลังจากแต่งงานแล้วสามเดือน

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ขณะนี้เขาทั้งสองกำลังรับใช้พระเจ้าอย่างมีความสุขในประเทศของฝ่ายชาย เมื่อเขามองย้อนหลังถึงอุปสรรคและปัญหาทุกอย่าง และเห็นการทรงนำของพระเจ้า ตลอดจนการช่วยเหลือของพระองค์ ทำให้เขาทั้งสองรู้สึกซาบซึ้งใจ และโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงอนุญาต ให้อุปสรรคเหล่านั้นเกิดขึ้น

เพื่อเป็นประโยชน์ และแนวทางปฏิบัติสำหรับหนุ่มสาวทุกคนเมื่อเผชิญกับอุปสรรค และปัญหาในความรัก ขอให้พิจารณาข้อแนะนำต่อไปนี้

1. อย่าตกใจหรือเสียขวัญ เมื่อพบปัญหาหรืออุปสรรค แต่จงตั้งใจให้สงบ หากท่านวางใจในพระเจ้าอุปสรรคเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านภายหลัง

2. จงสำรวจดูความรักของท่านอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าหรือไม่ พระเจ้าอาจทรง ให้อุปสรรคเกิดขึ้นแก่ท่าน เพื่อเป็นการเตือนใจท่าน แต่หากท่านมั่นใจว่า ความสัมพันธ์ของท่านเป็นที่ ชอบพระทัยพระเจ้า จงเชื่อและวางใจในพระองค์ต่อไปพระองค์จะทรงนำท่านทีละก้าว จนกว่าท่านจะ บรรลุสู่จุดหมายปลายทาง

3. ควรปรึกษากับผู้อาวุโส ที่ท่านเชื่อถือและไว้วางใจ ขอคำแนะนำจากท่านเหล่านั้น

4. หากปัญหานั้นเกิดจากผู้ปกครองของท่านจงรับฟังและพิจารณาคำพูดของผู้ปกครอง เพราะ คำพูดของผู้ปกครองอาจถูกต้องก็ได้ หากท่านรู้แน่ชัดว่าเป็นการเข้าใจผิด จงหาทางอธิบายให้ผู้ปกครอง ทราบอย่างสุภาพ อย่าถกเถียงกับผู้ปกครอง

5. ปัญหาและอุปสรรค อาจเป็นทางหนึ่งที่พิสูจน์ความรักแท้ หากท่านรักกันอย่างแท้จริง จง รักษาความรักของท่านไว้ให้แน่นแฟ้น และแสดงความรักอันบริสุทธิ์ของท่านออกมา ในทางที่ถูกต้อง เมื่อผู้ปกครองญาติพี่น้อง และมิตรสหายเห็นความบริสุทธิ์ใจของท่านมักจะเห็นใจ และให้ความ ช่วยเหลือในทางที่จะเป็นไปได้

6. อย่ากระทำในสิ่งที่น่าบัดสีเยี่ยงชาวโลก โดยการชิงสุกก่อนห่าม เพราะนอกจากจะทำให้ท่าน เองเสียชื่อเสียงแล้วยังนำความอับชมาสู่พระนามของพระเจ้าด้วย

7. จงอธิษฐานรอคอยการทรงนำของพระเจ้าด้วยความอดทน เชื่อและวางใจในพระองค์ ตลอดไป

“พระเยโฮวาห์เป็นผู้ทรงบำรุงเลี้ยงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน....สิงโตหนุ่ม ๆ ยังเคยต้องขัดสน และแสบท้อง แต่ส่วนเหล่าคนที่แสวงหาพระเยโฮวาห์จะไม่ขัดสนสิ่งที่ดีเลย... แท้จริงผู้หนึ่งผู้ใดที่ฟังพระองค์ไม่ต้องละอาย... ผู้ใดเป็นคนเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงนำพวกนั้นไปตามทางที่ทรงเลือกไว้ จิตใจของผู้นั้นย่อมมีความสุข และฝ่าพันธุ์ของเขาจะได้แผ่นดินเป็นมรดก” (สดุดี 23:1, 34: 10, 25: 12)

เตรียมพร้อมหอ

ในที่สุดการสู่ขอ และการหมั้นก็ได้ผ่านพ้นไปเขาทั้งสองเกือบถึงหลักชัยซึ่งเป็นจุดสุดยอดแห่งความรักได้แก่การเข้าสู่พิธีสมรสเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สำหรับหนุ่มสาวที่ประพฤตินอยู่ในขอบข่ายที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมตลอดมา วันแต่งงานจะเป็นวันที่น่าตื่นเต้นยินดีที่สุดวันหนึ่งในชีวิตของเขา

วันแต่งงานไม่เพียงแต่เป็นวันแห่งความยินดีเท่านั้น หากยังเป็นวันที่มีความสำคัญยิ่งด้วย เพราะเป็นวันที่หนุ่มสาวประกาศให้สาธารณะชนทราบอย่างเปิดเผย ถึงความสัมพันธ์ใหม่ของเขาทั้งสอง ยิ่งสามีภรรยาที่ถูกต้องตามตัวบทกฎหมาย เป็นวันที่พระเจ้าทรงผูกพันเขาทั้งสองเข้าเป็นเนื้ออันเดียวกัน ซึ่งไม่มีใครอาจแยกเขาให้ออกจากกันได้ เป็นวันที่ฝ่ายชายรับตำแหน่ง “ศิระะ” ของครอบครัว และฝ่ายหญิงก็เปลี่ยนจากการเป็นนางสาวมาเป็นนาง เขาทั้งสองมีความอิสระอย่างเต็มที่ ในความสัมพันธ์ทางด้านความรัก โดยไม่มีผู้ใดอาจว่ากล่าวนินทาได้

เนื่องจากวันแต่งงานเป็นวันแห่งความสุขความยินดี และเป็นวันสำคัญ หนุ่มสาวที่หมายปองจะแต่งงานกันจึงอยากให้อันนั้นนำความสุขยินดีและพระพรมาสู่เขาเอง ญาติพี่น้อง และมิตรสหายมากที่สุด และการนี้จะเป็นไปได้ ก็โดยมีการเตรียมตัวที่ดีล่วงหน้า

เราจะแบ่งการเตรียมตัวสำหรับวันแต่งงานเป็นสามตอนคือ

ฝ่ายร่างกาย ฝ่ายจิตใจ ฝ่ายวิญญูณจิต

หนึ่ง ฝ่ายร่างกาย

ได้แก่การเตรียมตัวภายนอก เช่น เครื่องแต่งกาย สถานที่ พิธีสมรส การเลี้ยง เป็นต้น ซึ่งจะกล่าวตามลำดับดังต่อไปนี้

1. กำหนดวันสมรส โดยทั่วไป ทางครอบครัวของฝ่ายชายและฝ่ายหญิง จะนัดหมายวันแต่งงานก่อนทำพิธีหมั้น หรือหลังพิธีหมั้นเล็กน้อย

ตามหลักที่ดี วันแต่งงาน ไม่ควรห่างจากวันหมั้นนานเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่หมั้นซึ่งอยู่ใกล้ชิดกัน เพราะความสัมพันธ์อันใกล้ชิดยิ่งคู่หมั้น มักเพิ่มความตึงเครียดแก่ความรู้สึกและความปรารถนาทั้งสองฝ่าย ที่จะมีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น เป็นการทรมานจิตใจโดยใช่เหตุ นอกจากนั้นความปรารถนาอันแรงกล้าซึ่งมีต่อกันและกันนี้ อาจทำให้หนุ่มสาวตกอยู่ภายใต้การทดลอง จะกระทำในสิ่งที่ไม่สมควรได้

ในทางตรงกันข้าม วันแต่งงานและวันหมั้นก็ไม่ควรใกล้กันมากเกินไป เพราะจะทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่มีเวลาเตรียมตัวเพียงพอ ระยะเวลาห่างกันประมาณหกเดือน คงจะเหมาะสม หรืออย่างมากที่สุดก็ไม่ควรเกินกว่าหนึ่งปี

ผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนมักจะถูกละเลย ในการเลือกวันแต่งงาน แม้คริสเตียนจะไม่ถือฤกษ์ถือยาม แต่ก็ควรพิจารณาเลือกวันและเวลาที่เหมาะสมด้วย บางคนชอบเลือกวันแต่งงานในระหว่างที่นักเรียนและนักศึกษาปิดภาคเรียน เพราะเป็นการสะดวกแก่เพื่อนและญาติพี่น้อง ซึ่งกำลังเล่าเรียนอยู่ ในการมาร่วมพิธี หรือมาช่วยงาน บางคนชอบเลือกระหว่างฤดูร้อน เพราะไม่มีอุปสรรคเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ นอกจากนั้นเพื่อความสะดวกของคนส่วนมาก บางคนจึงเลือกวันเสาร์หรือวันอาทิตย์

ท่านจะเลือกวันและเวลาใดก็ตาม จงพิจารณาถึงความสะดวกที่สุดของคนส่วนมาก และความเหมาะสมของฤดูกาลด้วย

เพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตัวของกลุ่มสาวในวันแต่งงาน ท่านควรพิจารณาถึงความจำเป็นในเรื่องประจำเดือนของฝ่ายหญิงด้วย จงพยายามเลือกวันซึ่งไม่ตรงกับวันที่ฝ่ายหญิงมีประจำเดือน โดยนับวันและคาดคะเนโดยประมาณ

2. **สถานที่** ไม่ว่าจะที่บ้านหรือที่โบสถ์ ควรจะคิดอย่างรอบคอบถึงการตกแต่ง และคนที่สามารถช่วยในการตกแต่งสถานที่ จงติดต่อคนเหล่านั้นล่วงหน้า เพื่อเขาจะจัดเวลามาช่วยเหลือได้ หากท่านประกอบพิธีที่โบสถ์ ควรจะติดต่อศิษยาภิบาลไว้ล่วงหน้าด้วย

3. **พิธี** ควรเป็นพิธีแต่งงานแบบคริสเตียนท่านอาจชอบระเบียบการในพิธีแต่งงานแบบใดแบบหนึ่งซึ่งท่านเคยเห็นมาก่อน เช่นมีเพลงพิเศษ มีเด็กโปรยดอกไม้ มีเพื่อนเจ้าบ่าวและเจ้าสาวฝ่ายละสองคน มีพยานฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ฯลฯ ท่านสามารถจัดพิธีให้สวยงามดังที่ท่านชอบได้ โดยปรึกษากับศิษยาภิบาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่าลืมเชิญผู้ปกครองพิธีและผู้มีส่วนร่วมในพิธีตั้งแต่เนิ่น ๆ

4. **เครื่องแต่งกาย** จะเลือกชุดเจ้าบ่าวหรือเจ้าสาวแบบไหน อยู่ที่การตัดสินใจของแต่ละฝ่าย บางทีท่านอาจยืมเครื่องแต่งตัวสำหรับเพื่อนเจ้าบ่าวและเพื่อนเจ้าสาวเพื่อไว้ด้วยก็ได้

5. **การเลี้ยง** ถ้าจัดที่บ้าน ท่านควรคิดถึงสถานที่ พ่อครัวหรือแม่ครัว ผู้ช่วยต้อนรับแขก ผู้เสิร์ฟอาหาร ผู้ทำความสะอาดหลังการเลี้ยง ผู้กระจายชื่อแขกที่ให้อของขวัญ ผู้ตกแต่งสถานที่ ชนิดของอาหาร และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ถ้าจัดที่ภัตตาคารควรตกลงกับผู้จัดการเกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม และปรึกษาเกี่ยวกับการจัดและตกแต่งสถานที่ด้วย การเลี้ยงของท่านจะใหญ่หรือเล็กอยู่ที่ฐานะการเงินของท่าน แต่ท่านไม่จำเป็นต้องสิ้นเปลืองเงินทองให้มากนัก บางคนเห็นแก่หน้าก็ยืมเงินผู้อื่นจัดงานเลี้ยงที่ใหญ่โต จนเป็นหนี้เขาหลายปี ชีวิตสมรสที่เริ่มต้นด้วยการเป็นหนี้คนอื่น ไม่ใช่เป็นการเริ่มต้นที่ดีเลย

6. **บัตรเชิญ** ท่านควรจดชื่อผู้ที่ท่านต้องการเชิญไว้ล่วงหน้า ก่อนพิมพ์และแจกบัตรเชิญ เพื่อว่าท่านจะได้ไม่หลงลืมคนผู้ที่ท่านควรจะเชิญ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดภายหลัง

7. **ช่างภาพ** ท่านอาจเชิญช่างภาพอาชีพ หรือเพื่อนที่มีความชำนาญในการถ่ายรูปมาช่วยเหลือบอกเขาให้ทราบล่วงหน้าถึงภาพต่าง ๆ ที่ท่านต้องการด้วย

8. **ทะเบียนสมรส** อย่าลืมจดทะเบียนสมรส ก่อนพิธีแต่งงานในเวลาอันควร ท่านสามารถขอคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้จากผู้ปกครองหรือเพื่อนที่แต่งงานแล้ว

ในการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านควรนึกถึงงบประมาณของท่านด้วย เมื่อได้จัดโครงการพอเป็นสังเขปแล้ว ท่านต้องเสนอความคิดนี้ให้ผู้ใหญ่ ซึ่งมีส่วนรับผิดชอบในการแต่งงานของท่านทราบ แล้วร่วมมือกันจัดเตรียมรายละเอียดต่าง ๆ ต่อไป ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของเรา บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักเป็นผู้รับผิดชอบเกือบทุกอย่าง เกี่ยวกับการแต่งงานของท่านกระนั้นก็ตาม ท่านก็ต้องมีส่วนรู้เห็นในการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อความแน่ใจว่าทุกอย่างเป็นไปได้อย่างที่เรียบร้อยด้วย เพราะหากมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ผู้ที่รู้สึกเสียใจที่สุด คือคู่บ่าวสาวเอง การเตรียมตัวล่วงหน้าอย่างดีเช่นนี้ จะช่วยให้คู่บ่าวสาวไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยเกินไป ในระยะใกล้วันแต่งงานและวันแต่งงาน เขาจะสามารถเข้าสู่พิธีสมรส ด้วยความสุขสบาย โดยไม่ต้องเป็นห่วงกังวลในเรื่องใด ๆ

สอง ฝ่ายจิตใจ

มีเรื่องที่ไม่น่าเชื่อเรื่องหนึ่ง เล่าว่า สามภรรยาคู่หนึ่ง แต่งงานกันได้เพียงคืนเดียวแล้วต้องฟ้องหย่ากันด้วยสาเหตุเพียงนิดเดียวคือ ภรรยาชอบเปิดไฟในเวลาอน ส่วนสามีชอบปิดไฟเวลาอน ทั้งสองไม่อาจตกลงกันได้ จึงเถียงกัน และฟ้องหย่ากันในวันรุ่งขึ้น

เรื่องนี้อาจเป็นเพียงเรื่องเล่าที่ไม่จริงจังกนัก แต่ก็มีความจริงแฝงอยู่ คือ การแต่งงานมิได้เป็นเพียงการร่วมสัมพันธ์ทางฝ่ายร่างกายของคู่บ่าวสาวเท่านั้น ยังเป็นการเข้าร่วมกันทางฝ่ายจิตใจด้วย

ระหว่างวันหมั้นกับวันแต่งงาน คู่หมั้นมีอิสระเสรีในการติดต่อกันมากกว่าก่อน เขาทั้งสองควรใช้โอกาสนั้นทำความรู้จักซึ่งกันและกันให้มากยิ่งขึ้น พยายามเรียนรู้ถึงอุปนิสัย อารมณ์ ความชอบ และไม่ชอบของแต่ละฝ่าย อย่างมองข้ามสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด การรู้จักเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นกุญแจดอกสำคัญดอกหนึ่ง ที่ไขไปสู่ความสุขในชีวิตสมรส

ในคริสตจักรบางแห่ง ศิษยาภิบาลที่ช่วยประกอบพิธีสมรสมักเรียกผู้ที่จะเป็นคู่บ่าวสาวในอนาคตไปพบเป็นส่วนตัว เพื่อให้คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตสมรสความสัมพันธ์ของสามีภรรยา การเป็นพ่อบ้านและแม่บ้านที่ดี การปรับปรุงตัวให้เข้ากัน ฯลฯ หากศิษยาภิบาลหรือคนอื่นไม่อาจให้คำแนะนำแก่ท่านได้ ท่านก็สามารถอ่านได้จากหนังสือที่ดี ๆ เช่น **ริเริ่มชีวิตสมรส** ซึ่งกล่าวถึงชีวิตสมรสของหนุ่มสาวที่เพิ่งแต่งงานใหม่ หลังจากแต่งงานแล้ว ท่านอาจต้องการหนังสือ เกี่ยวกับการ

อบรมสั่งสอนบุตร หนังสือทั้งสองเล่มนี้ ท่านสามารถหาซื้อได้ที่กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ซี.เอ็ม.เอ หรือ ร้านจำหน่ายหนังสือคริสเตียนทั่วไป

ทั้งนี้คู่มือนี้จะต้องระลึกไว้เสมอว่า แม้เขาทั้งสองจดทะเบียนสมรสกันแล้ว และจะแต่งงานในไม่ช้านี้ เขาทั้งสองก็ยังไม่สามารถเป็นสามีภรรยาได้ตามธรรมเนียมของคริสเตียน และตามสายพระเนตรของพระเจ้า เขาทั้งสองจึงไม่ควรมีความสัมพันธ์กันเกินขอบเขต จนปฏิบัติตนเยี่ยงคนไม่รู้จักพระเจ้า ผู้ที่ไม่รักษาความบริสุทธิ์ของตนไว้ และไม่เชื่อฟังพระเจ้า มักจะพบความเสียใจภายหลังเขาจะขาดความตื่นตัว และความสุขยินดีที่แท้จริงในวันแต่งงาน การกระทำของเขาจะเป็นจุดแผลเป็น ซึ่งเตือนให้เขารู้สึกถึงการล่วงละเมิดนั้น แม้หลังจากการแต่งงานแล้วเป็นเวลานาน จงอดทนรอคอยอีกสักเล็กน้อย เพื่อเห็นแก่ความสุขที่แท้จริงในวันข้างหน้า ดีกว่าทำตามความปรารถนาของตนเอง แล้วพบความเสียใจเป็นเวลานานภายหลัง

สาม ฝ่ายวิญญาณจิต

คนจำนวนมากเข้าใจว่า ความสุขในชีวิตสมรสขึ้นอยู่กับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความเข้าใจอันดีทางเพศ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตสมรส แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด ซึ่งสามารถยึดส่วนประกอบทุกอย่างในชีวิตสมรสให้กระชับเข้า จุดศูนย์กลางของล้อเกวียน ซึ่งยึดส่วนต่าง ๆ ของวงล้อให้แข็งแรงมั่นคงคือชีวิตฝ่ายวิญญาณจิต

หนุ่มสาวทุกคู่ เมื่อเข้าสู่ชีวิตสมรส จะต้องพบปัญหาหลายอย่างเกี่ยวกับการปรับปรุงตัวเพื่อให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ชีวิตใหม่ และการปรับปรุงตัวให้เข้ากันและกัน ตลอดจนปัญหาการอบรมสั่งสอนบุตรในอนาคตแต่หากครอบครัวของเขามีพระเยซูเป็นจุดศูนย์กลางในทุกส่วนของชีวิต พระองค์จะทรงช่วยให้เข้าด้วยกัน ด้วยความรักอันประเสริฐสุดของพระองค์

ฉะนั้นท่านจึงควรเรียนรู้การอธิษฐานร่วมกับการอ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน การนมัสการพระเจ้าด้วยกันตั้งแต่ท่านยังอยู่ในระหว่างการหมั้น เมื่อท่านเข้าสู่ชีวิตสมรส ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของท่านในองค์พระเยซูคริสต์ จะทำให้ท่านมีพลังความมั่นใจ ความหวัง และกำลังใจในการเผชิญกับปัญหา และหน้าที่รับผิดชอบทุกอย่าง

การแต่งงานเป็นเพียงประตู ที่เปิดให้ท่านก้าวเข้าสู่ชีวิตสมรสที่ถูกต้องและแท้จริง การเตรียมตัวฝ่ายกายที่ดี จะนำความสุขยินดีมาสู่ท่านในวันแต่งงาน การเตรียมตัวฝ่ายกายและใจที่ดี จะนำความยินดีมาสู่ท่านในวันแต่งงานและในชีวิตสมรส การเตรียมตัวที่ดีฝ่ายกายใจและวิญญาณจิต จะนำความสุขยินดีมาสู่ท่านในวันแต่งงาน ชีวิตสมรส และตลอดชั่ววันรันดร์ ไม่มีความสำเร็จใดเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ จงให้วันแต่งงานและชีวิตสมรสของท่านมีแต่ความสุขสดชื่น โดยการเตรียมตัวอย่างรอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วนทั้งฝ่ายกาย ใจ และวิญญาณจิต

ความบริสุทธิ์ของหนุ่มสาว

ของดีไม่ว่าจะดีประเสริฐมากสักเพียงใด หากใช้ในทางที่ผิดก็จะเกิดโทษมหันต์ คุณพลังงานปรมาณูซึ่งมนุษย์ทำให้เกิดวิวัฒนาการหลายอย่างทางด้านวิทยาศาสตร์ การอุตสาหกรรม และวงการแพทย์ และเมื่อนำพลังงานปรมาณูไปใช้ในทางที่ผิดมันก็นำอันตรายอย่างใหญ่หลวงมาสู่มนุษย์

กามารมณ์เป็นสิ่งที่ดี ประเสริฐ และบริสุทธิ์เพราะเป็นของประทานจากพระเจ้า แต่เมื่อมนุษย์ใช้กามารมณ์ไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ของที่ดีและประเสริฐจึงกลายเป็นเรื่องสกปรก และเป็นสิ่งที่เกลียดชังในสายพระเนตรของพระเจ้า

เรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในบทนี้ บางคนอาจคิดว่า เป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละคน ไม่ควรจะนำมาอภิปรายมากนัก แต่จากการสังเกตชีวิตประจำวันของเยาวชน เยาวชนจำนวนมากได้ล่วงละเมิดทางกามารมณ์ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากพลังกระตุ้นอันรุนแรงทางกามารมณ์ เมื่อพบสิ่งล่อตาล่อใจรอบด้าน ซึ่งยากที่จะควบคุมบังคับได้แล้ว ยังเนื่องจากขาดการอบรมสั่งสอนที่ถูกต้องด้วย ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เยาวชนคริสเตียนทุกคน ต้องทำความเข้าใจอย่างดีเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านกามารมณ์หรือด้านทางเพศ

หนึ่ง การแสดงบทรัก

การแสดงบทรัก ในที่นี้หมายถึงการกอด จูบจูบไล่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ของหนุ่มสาว ซึ่งยังมีได้เป็นสามภรรยากัน การกระทำเช่นนี้กำลังจะระบอบอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางยิ่งขึ้นในสังคมทุกชั้น จนคนบางพวกถือว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดา และให้เหตุผลว่า เราไม่ควรกอดกันความรู้สึกตามธรรมชาติของเรา ซึ่งอาจเป็นภัยต่อสุขภาพทางจิต ควรมีอิสระเสรีในการปลดปล่อยความรู้สึกบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางเพศเหตุผลต่าง ๆ ที่พวกเขาอ้างมาจะถูกหรือผิดมากน้อยเพียงใด ผลที่ติดตามมาเป็นสิ่งพิสูจน์ที่ดี จงดูการประพฤติกของเยาวชนบางพวกในประเทศที่ถือว่าตนเจริญก้าวหน้ามากแล้ว การประพฤติกของหนุ่มนักศึกษาซึ่งถือความอิสระในเรื่องการปลดปล่อยความรู้สึกทางเพศและการแสดงบทรักระหว่างเพื่อนต่างเพศด้วยกัน การกระทำซึ่งปรากฏอยู่ในหลายที่หลายแห่งขณะนี้ไม่แตกต่างอะไรกับการกระทำของสัตว์เดรัจฉาน ซึ่งสังคมผู้ดีเกลียดชังความประพฤติกที่สกปรกและน่าบัดสีนั้น เยาวชนบางคนอาจถามว่า ในกรณีที่เป็นคู่รักกัน หรือเป็นคู่หมั้นกันการแสดงออกซึ่งความรักที่เกินขอบเขต ด้วยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย จะเป็นการผิดหรือไม่

สมมุติว่า การแสดงบทรักของหนุ่มสาวที่เป็นคู่รักกัน หรือเป็นคู่หมั้นกัน ไม่มีผิด แต่ก็ยังคงเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงที่นำไปสู่ความผิดบาป จงพิจารณาถึงความพลาดพลั้งของหนุ่มสาวว่า เกิดขึ้นได้

อย่างไรในขั้นแรก หนุ่มสาวที่รักกัน ทำสิ่งที่คนทั่วไปถือว่าธรรมดาที่สุดก่อน คือการจับมือกัน แต่ความรู้สึกทางเพศของหนุ่มสาว มักไม่สิ้นสุดลงเพียงเท่านั้น ตอนแรกเขาอาจรู้สึกตื่นเต้นพึงพอใจที่ได้จับมือกัน แต่ต่อมาความพึงพอใจ และความตื่นเต้นนั้นค่อย ๆ ลดน้อยลงจนกลายเป็นธรรมดา แล้วต้องหาความตื่นเต้น และความพึงพอใจ ในขั้นที่ลึกซึ้งกว่านั้นได้แก่การกอดจากการกอดก็นำไปสู่การจูบ และการกระทำอื่น ๆ ซึ่งนำความตื่นเต้น และความพึงพอใจมาสู่เขาทั้งสองมากยิ่งขึ้น จนในที่สุด เมื่อโอกาสและสถานที่อำนวย เขาทั้งสองก็กระทำในสิ่งซึ่งเขาทั้งสองไม่ควรกระทำและไม่อยากกระทำ

จงอย่าคิดว่า ท่านสามารถควบคุมบังคับตนเองได้ และรักษาตัวได้ ความผิดพลาดของคนส่วนมากมักเกิดจากความคิดเช่นนี้ แต่เสียวินาทีแห่งความล้มเหลวก็ทำให้หนุ่มสาวล้าตัวไปในทางที่ผิด

หนุ่มสาวที่ปล่อยตัวไปตามความรู้สึกของอารมณ์ มักพบความระแวงเคลงใจ ความเข้าใจผิด ความหงุดหงิดใจภายหลัง คู่รักจำนวนมากต้องแยกทางกัน หลังจากได้กระทำสิ่งที่นำความพึงพอใจที่สุดมาสู่เขาทั้งสองแล้ว สิ่งที่ดีตามมา ก็คือความชอกช้ำใจ และแผลเป็นซึ่งเตือนให้นึกถึงความผิดของตนเสมอ

การแสดงบทรักโดยการกอด จูบ ลูบไล้สัมผัสกาย ไม่ใช่การแสดงออกซึ่งความรักที่แท้จริงเสมอไป ในกรณีของคนทั่วไป การกระทำเช่นนี้เป็นการแสดงออกของความใคร่มากกว่าความรัก ซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็เตือนว่า “จงหลีกเลี่ยงหนีเสียจากราคะตัณหาแห่งคนหนุ่ม ๆ นั้น” (2 ทิโมธี 3:22)

นอกจากนั้นพระเจ้าทรงให้คุณค่าที่สูงยิ่งแก่ร่างกายของมนุษย์มาก พระองค์ตรัสในพระธรรมโค린ธ์ว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน และซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของกาย ด้วยว่าได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายแล้วตามราคา เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน” (1 โครินธ์ 6:19, 20)

พระธรรม 1 เซสะโลนิกา 4: 5-7 สอนว่า “อย่าให้ผู้ใดทำล่วงเกินและลักลอบกับพี่น้องในการนั้นเลย เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโทษ แก่บรรดาคนที่กระทำอย่างนั้น... ด้วยว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์”

การแสดงบทรัก และการแสดงออกทางด้านกามารมณ์เป็นสิ่งที่ถูกต้องสมควร สำหรับผู้ที่มิสามีภรรยาแล้วเท่านั้น พระคริสตธรรมคัมภีร์สั่งสอนให้ทุกคน ได้รู้จักภรรยาในทางบริสุทธิ์และในทางที่จะบังเกิดเกียรติยศ (1 เซสะโลนิกา 4:4) และให้ “ชื่นชมยินดีด้วยกันกับภรรยา” (สุภาพิต 5:18) จงเก็บความสัมพันธ์ทางด้านเพศชนิดนี้ไว้ จนกว่าท่านได้แต่งงานแล้ว

สอง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

พระคริสตธรรมคัมภีร์มิได้กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ควรหรือไม่ควรทำ จะไม่เน้นมากเกินไปว่า สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ผิดหรือถูก แต่ให้พิจารณาผลซึ่งเกิดจากการปฏิบัตินี้ แล้วท่านคงตัดสินใจได้ว่าท่านควรจะทำหรือไม่

ก. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ไม่กระทบกระเทือนประสาทดังที่บางคนคิด แต่การปฏิบัติมากเกินไป จะทำลายสุขภาพ ทำให้หน้าซีดเซียว ไม่กระปรี้กระเปร่า

ข. ทำลายพลังอำนาจในการตัดสินใจ และการควบคุมตนเอง เมื่อเรายอมปฏิบัติตามความปรารถนาของตัวเอง ในด้านกามารมณ์เสมอ และไม่พยายามควบคุมบังคับไว้ ต่อไปอำนาจการควบคุมบังคับตัวเองในด้านอื่นก็จะพลอยเสื่อมลง เป็นการทำลายบุคลิกลักษณะอันดีของตนเอง

ค. เป็นการใช้พลังงานที่ผิดกฎธรรมชาติ พระเจ้าประทานกามารมณ์ให้เรา เพื่อเราจะใช้แสดงความรักอย่างแน่นแฟ้นที่สุดต่อคู่ครอง และเพื่อใช้ในการสืบพันธุ์ การใช้กามารมณ์ในทางอื่นจึงเป็นการฝืนกฎธรรมชาติ

ง. ทำลายความบริสุทธิ์ในจิตใจ นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่สุดข้อหนึ่ง ที่คริสเตียนไม่ควรทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพราะขณะที่ประกอบกามวิธีนี้ คนโดยทั่วไป ต้องวามโนภาพต่าง ๆ เพื่อเราให้เกิดความรู้สึกทางด้านกามารมณ์อย่างรุนแรง จึงสามารถสำเร็จความใคร่ได้ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนให้เรา “อดกลั้นจากความปรารถนาในเนื้อหนังซึ่งเป็นข้าศึกต่อวิญญาณจิต” (1 เปโตร 2:11) ให้เราทั้งหลาย “เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด...ทั้งวิญญาณ และจิต และกาย” (1 เซสะโลนิกา 5:23)

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ผู้ใดแลดูหญิงด้วยใจกำหนดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว” (มัทธิว 5:27) ถ้าท่านเชื่อว่าคำสอนของพระเยซูคริสต์ข้อนี้เป็นจริง ท่านคงจะคิดได้ว่า คนจำนวนมากเท่าใด ที่ได้ล่วงประเวณีในความคิดของเขาขณะที่เขาสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

สาม กามวิตถาร

หมายถึงคนที่ผิดปกติในทางกามคุณ พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวถึงกามวิตถารอย่างหนึ่ง เป็นพิเศษคือการประกอบกามกิจระหว่างเพศเดียวกัน หรือการแสดงความรักเยี่ยงสามีภรรยา และปลดปล่อยความใคร่ทางกามารมณ์ ให้แก่กันและกันในระหว่างเพศเดียวกัน

ถ้าตามบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมแล้ว ผู้ประกอบกามวิตถารนี้จะได้รับโทษหนักมาก พระธรรมเลวีนิติ กล่าวว่า “ถ้าผู้ใดกระทำชั่วลามก ผู้ชายต่อผู้ชายด้วยกัน จะต้องฆ่าเขาทั้งสองคน” (20:13) ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ ก็ได้กล่าวถึงการกระทำนี้ว่า เป็นบาปอย่างร้ายแรงอย่างหนึ่ง อาจารย์เปา

โลกกล่าวในพระธรรมโรมว่า “ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน กระทำการชั่วน่าละอาย เขาจึงได้รับผลกระทบอันสมควรแก่ความผิดของตัวเอง” (โรม 1:27)

จากคำเตือนในพระคัมภีร์ คงมีน้ำหนักรักษาเพียงพอที่จะทำให้คริสเตียนทุกคน ละเว้นจากการประกอบ กามคุณอันวิบัติ

สี่ การล่วงประเวณี

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวถึงเรื่องการมีคู่และการล่วงประเวณีไว้มาก เป็นข้อห้ามข้อหนึ่งในบัญญัติสิบประการ ซึ่งกล่าวว่า “อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา” (อพยพ 20:14) ในพระคริสตธรรมใหม่ก็ได้กล่าวไว้หลายแห่งเช่น “การล่วงประเวณีนั้น จงหลีกเลี่ยงเสีย ความผิดบาปอื่น ๆ ทุกอย่างซึ่งมนุษย์กระทำนั้นนอกร่างกาย แต่คนใดที่ล่วงประเวณี ก็ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง” (1 โครินธ์ 6:18) “จงให้การสมรสนั้นเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้ที่นอนปราศจากมลทินด้วยว่าคนเหล่านั้นที่เล่นชู้กัน และคนล่วงประเวณีพระเจ้าจะทรงพิพากษา” (ฮีบรู 13:4)

ห้า การเที่ยวโสเภณี

มีเหตุผลหลายอย่างที่ทำให้คริสเตียนไม่เที่ยวโสเภณี คือ

ก. อาจทำให้เกิดกามโรค

ข. ทำลายพยานที่ดีของชีวิตคริสเตียน

ค. ทำให้ร่างกายของท่านเป็นมลทิน พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะเอาอวัยวะของพระคริสต์ มาเป็นอวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าคนใดที่ผูกพันกับหญิงแพศยาก็เป็นร่างกายอันเดียวกัน” (1 โครินธ์ 6:15, 16) พระธรรมข้อนี้นอกจากเป็นคำเตือนสำหรับผู้ชายแล้ว ยังเป็นคำเตือนสำหรับผู้หญิงที่ประพฤติตนในทำนองของหญิงโสเภณีด้วย

ง. สำหรับชายที่มีภรรยาแล้ว การเที่ยวสำส่อนกับหญิงโสเภณี เป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อภรรยา พระธรรมสุภาษิตสอนว่า “จงให้บ่อน้ำพุของเจ้านำความสุขสำราญมาสู่ตัวเจ้าเอง และจงชื่นใจยินดีด้วยกัน กับภรรยาซึ่งอยู่ด้วยกันมาแต่หนุ่มสาว... ศิษย์ของเราเอ๋ย ด้วยเหตุประการใด เจ้าจึงไปรื่นเริงยินดีกับหญิงชู้ และแนบอกรโสเภณีเล่า ด้วยว่าทางประพฤติทั้งหลายของมนุษย์ย่อมประจักษ์แจ้งต่อพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงวิจารณ์วิถีทางทั้งหลายของเขา” (5:18, 20, 21, อ่านข้อ 15-23 ด้วย)

“แต่พระองค์ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้น บริสุทธิจันใด ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิในบรรดาการประพฤติทุกอย่างจันนั้น เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ เพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ” (1 เปโตร 1:15, 16)

แต่เราจะรักษาความบริสุทธิทั้งกายและใจได้อย่างไร ความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังของเรา รุนแรงมากจนเราไม่อาจเอาชนะมันได้ แม้จะเคยพยายามมาแล้ว หลายครั้ง

จงปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

1. จงยอมรับความอ่อนแอและความพ่ายแพ้ของตนเหมือนดังอาจารย์เปาโลสารภาพว่า “สิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาทำนั้น ข้าพเจ้าทำไม่ได้ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น ข้าพเจ้าก็ยังทำอยู่” (โรม 7:17)

2. จงสารภาพความผิดของท่านต่อพระเยซูคริสต์ บอกพระองค์อย่างตรงไปตรงมาว่า ท่านพ่ายแพ้ในด้านไหนบ้าง แล้วพระองค์จะทรงชำระให้ท่านบริสุทธิ (1 ยอห์น 1:9)

3. จงเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ “ถ้าแม่พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจึงมีใต้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง” (โรม 8:9) ท่านสามารถเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิได้ โดยอันเชิญให้พระเยซูคริสต์เป็นเจ้า หรือเป็นผู้ปกครองชีวิตและความคิดของท่านทุกอย่าง เมื่อความคิดของท่านเปี่ยมล้นด้วยพระเยซูคริสต์เสมอ ความปรารถนาทางเนื้อหนังหดหายไป

4. “จงดำเนินตามพระวิญญาณ และท่านจะไม่ได้ประพฤติตามระคะตัมหาของเนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:16) ได้แก่การปฏิบัติตามคำสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ ซึ่งกระชับเตือนอยู่ในวิญญาณจิตของท่าน การอ่านและศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเสมอ จึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะพระวิญญาณบริสุทธิจะเตือนท่านโดยพระวจนะของพระองค์

5. “อย่าให้มารมีโอกาสดี” (เอเฟซัส 4:27) หรืออย่าให้ช่องทางแก่ความผิด จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งทดลองทุกอย่าง ซึ่งจะนำท่านไปสู่ความชั่ว

พระเยซูคริสต์ทรงยินดีช่วยท่าน ให้พ้นจากราคะตัมหาทุกอย่าง แต่ท่านต้องร่วมมือกับพระองค์ เชื่อและวางใจในพระองค์ ท่านไม่จำเป็นต้องฝืนความรู้สึกและการกระทำที่ไม่สมควร ทางด้านกามารมณ์ เพราะท่านไม่สามารถต่อสู้เอาชนะได้ ด้วยตัวของท่านเอง แต่หากท่านปฏิบัติหน้าที่ของท่านอย่างครบถ้วน โดยหลีกเลี่ยงสิ่งทดลอง ให้ความคิดของท่านเปี่ยมล้นด้วยพระเยซูคริสต์ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพระองค์เสมอ เชื่อและปฏิบัติตามพระวจนะของพระองค์ พระองค์ก็จะประทานพลังอำนาจฝ่ายวิญญาณจิต ให้ท่านสามารถชนะสิ่งล่อใจทุกอย่าง และจะทรงคุ้มครองรักษาท่านให้สะอาดบริสุทธิปราศจากค้างปร้อยมลทินจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

“ขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุข... ทรงบันดาลให้ท่านทั้งหลายเป็นคนบริสุทธิหมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณและจิตและกายของท่านไว้ให้ปราศจากคิเตียนได้ จนถึงพระเยซูคริสต์เจ้าของเราจะ

เสด็จมา พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์ก็ทรงยังความสำเร็จให้ด้วย (1 เซ
สะโลนิกา 5:23, 24)

อาจารย์ธีระ เจนพิริยประยูร แนะนำหนุ่ม-สาวทุกคน
ก่อนที่จะก้าวเข้าสู่พิธีมงคลสมรส
อ่านเพื่อระดับความรู้...

ก่อนวิวาห์

ธีระ เจนพิริยประยูร: เขียน

พร ไพฑิพย์ : ถ่ายภาพ-ออกแบบปก

พิมพ์ครั้งที่ 2